CENTRALE V. E. II

NAZIONALE
253
4 A
1
BIBLIOTECA
CENTRALE V. E. II
ROMA

12
222

BABRII

FABELLAE IAMBICAE CXXIII

A MINOIDE MENA

IN MONTE ATHO NUPER REPERTAE.

EX RECENSIONE

I. FR. BOISSONADII

PASSIM REFICTA

CUM BREVI ADNOTATIONE CRITICA

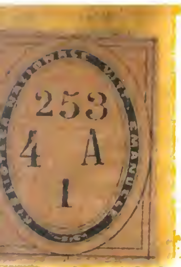
EDIDERUNT

I. C. ORELLIUS ET I. G. BAITERUS.

TURICI,

IMPENSIS MEYERI ET ZELLERI.

1845.

14-e-49

14
d

BABRII

FABELLAE IAMBICAE.

BABRII

FABELLAE IAMBICAE CXXIII

A MINOIDE MENA

IN MONTE ATHO NUPER REPERTAE.

EX RECENSIONE

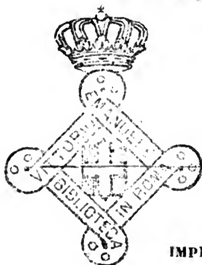
I. FR. BOISSONADII

PASSIM REFICTA

CUM BREVI ADNOTATIONE CRITICA

EDIDERUNT

I. C. ORELLIUS ET I. G. BAITERUS.

TURICI,

IMPENSIS MEYERI ET ZELLERI.

1845.

I. C. ORELLIUS ET I. G. BAITERUS

S. D.

LECTORI.

Magno philologos gaudio affecit Boissonade V. C. primum editis Babrii fabellis,*) quarum antea haud leve fuerat desiderium; quod saltem ex parte nunc

---

*) *ΒΑΒΡΙΟΥ ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ. Babrii fabulae CXXIII. iussu summi educationis publicae administratoris Abeli Villemain viri excell. nunc primum editae. Ioh. Fr. Boissonade litt. gr. pr. recensuit latine convertit annotavit. Parisiis, apud Firmin Didot Fratres. MDCCCXLIV.* 8. mai. pagg. XII. et 269.

expletum est: nam de earum, quae deperditae sunt, pretio totoque genere ex his, quas iam habemus, iudicium fieri facile poterit.

Iam cum videremus vix fore, ut editio princeps Parisiensis, elegantissima illa quidem, sed ob pretium, quo venit, facultates nedum adolescentium studiosorum, verum permultorum etiam magistrorum excedens, in omnium eorum manus perveniat, qui potissimum hoc poëta partim delectabuntur, partim varias quoque ad exercitationes uti in scholis volent, operae pretium nos facturos existimavimus, si nitidam simulque parvo parabilem eius editionem Germanis offerremus. Omissa igitur Latina interpretatione nostris lectoribus sane supervacanea, ex doctissimi Editoris cura ea dumtaxat excerpsimus, quae ad *κρίσιν* spectarent, scripturae errores aliquot sustulimus, novas emendationes partim recepimus, partim dubitantius proposuimus, qua in re amicissimi etiam Sauppii sagacitas ultro, uti solet, nos strenue adiuvit.

Detexit*) autem ac descripsit hasce fabellas Minoides Menas (*Μηνᾶς*) Macedo in bibliotheca monasterii Sanctae Laurae in monte Atho siti. Ipsi Codex exaratus videbatur Sec. X.

Iam de poëtae aetate haec affert Boissonade:

»Suam ipse Babrius indicavit aetatem Prooemio altero ante litteram My, libellum donans novum filio *βασιλέως Ἀλεξάνδρου*, regis, immo imperatoris, Alexandri; quem filium Fab. 74. et Prooemio priore Branchum nominavit. Ad hunc locum monui, sed dubitanter, posse Alexandrum Severum intelligi.«

Nos autem, verum ut fateamur, minus probabile censemus Alexandrum Severum habuisse filium, vel nothum, ut suspicatur V. C., Branchi nomine. Et cogitare licebit potius de alio aliquo rege Alexandro, quorum duo fuerunt in Ptolemaeorum stirpe, duo inter

---

*) »Codicem de latebra paedore plena ac sordibus marcentem extraxit foedumque.« Boiss.

Syriae reges. Ac totum Babrii dicendi versificandique genus potius quam Alexandri Severi aetatem redolere videtur multo anteriora Alexandrinorum poëtarum et grammaticorum tempora.

Sed alii fortasse certiora de dubia hac quaestione proferent, quibus nos, verum si ex tenebris eruerint, ultro congratulabimur.

Turici Kal. Decembr. M. DCCC. XLIV.

ΒΑΒΡΙΟΥ

ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΣΤΙΧΟΙ ΧΩΛΙΑΜΒΙΚΟΙ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Γενεὴ δικαίων ἦν τὸ πρῶτον ἀνθρώπων,
ὦ Βράγχε τέκνον, ἣν καλοῦσι χρυσείην.
τρίτη δ' ἀπ' αὐτᾶν τις ἐγενήθη χαλκείη,
μεθ' ἣν γενέσθαι φασὶ θείαν ἡρώων·
πέμπτη, σιδηρᾶ ῥίζα καὶ γένος χεῖρον.
ἐπὶ τῆς δὲ χρυσῆς καὶ τὰ λοιπὰ τᾶν ζῴων
φωνὴν ἔναρθρον εἶχε καὶ λόγους ᾔδει·
ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
ἐλάλει δὲ πέτρα καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης·
† *ἐλάλει δὲ πόντιος ἰχθύς, Βράγχε, νηΐ καὶ ναύτῃ·*
στρουθοὶ δὲ συνετὰ πρὸς γεωργοὺς ὡμίλουν·
ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης·
θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἑταιρείη.
μάθοις δ' ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῶν Αἰσώπου,
μύθους φράσαντος, τῆς ἐλευθέρας μούσης.

† ὧν νῦν ἕκαστον ἂν θείης ἐμῇ μνήμῃ,
μελισταγές σοι νῷ τὸ κηρίον θήσω,
πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλᾶσαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

α'.

ΤΟΞΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγήσων,
τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγή τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
λέων δὲ τοῦτον προὐκαλεῖτο θαρσήσας
αὐτῷ μάχεσθαι. »Μεῖνον,« εἶπε, »μὴ σπεῦδε«
ἄνθρωπος αὐτῷ, »μηδ' ἐπελπίσῃς νίκῃ·
»τῷ δ' ἀγγέλῳ μου πρῶτον ἐντυχὼν γνώσῃ,
»τί σοι ποιητόν ἐστιν.« εἶτα τοξεύει,
μικρὸν διαστάς. χὠ μὲν οἰστὸς ἐκρύφθη
λέοντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἱστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
»Οὔ με πλανήσεις«, φησίν, »οὐδ' ἐνεδρεύσεις·
»ὅπου γὰρ οὕτω φοβερὸν ἄγγελον πέμπει,
»πῶς αὐτὸς ἤδη πικρός ἐστι γιγνώσκω.«

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἑκάστου διάθεσιν· καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.

β'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΔΙΚΕΛΛΑΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.

*Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἐπεζήτει,
μὴ τῶν παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,
κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· »Ὡς μάτην ἥκω!
»κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς θεός γ' ἂν εἰδείη,
„ὃς τοῦ ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γιγνώσκει,
»ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;«*

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσεῖδες πιστά.

γ'.

ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΞ.

*Αἶγάς ποτ' εἰς ἔπαυλιν αἰπόλος χρῄζων
ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἱ μὲν ἦλθον, αἱ δ' οὔπω,
μιᾶς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου,
τὸ κέρας κατέαξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.*

τὴν δ' ἱκέτευε· „Μή, χίμαιρα συνδούλη,
„πρὸς τοῦ σε Πανός, ὃς νάπας ἐποπτεύει.
»τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
»ἄκων γὰρ ἠὐστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
ἡ δ' εἶπε· »Καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω;
»τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.«

Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἁμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.

δ'.

ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΣ.

Ἁλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
ἀνείλετ'· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου·
ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἡπλώθη.
Σωτηρία πως ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κίνδυνον.

ε'.

ΑΛΕΚΤΟΡΙΣΚΟΙ.

Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς θυμὸν εἶναί φασιν οἷον ἀνθρώποις.
τούτων ὁ λειφθείς, τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης,
ἐκρύπτετ' οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης.
ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας
ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.

καὶ τὸν μὲν ἀετός τις ἐκ στέγους ἄρας
ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἄλλος ἀμφίβαινε θηλείαις,
ἀμείνονα σχὼν τἀπίχειρα τῆς ἥττης.
Ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ' ἴσθι καυχήμων,
ἄλλου πλέον σε τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.

ϛ'.

ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΙΧΘΥΔΙΟΝ.

Ἁλιεὺς θαλάσσης πᾶσαν ἠόνα ξύων
λεπτῷ τε καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον ζώων
μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὁρμιῆς ἀφ' ἱππείης
ἤγρευσεν ἐκ τῶν εἰς τάγηνον ὡραίων.
ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἱκέτευεν ἀσπαίρων·
„Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ πόσον με πωλήσεις;
„οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος· ἀλλά με πρῴην
„πρὸς τῇδε πέτρῃ φυκὶς ἀπέκυσεν μήτηρ.
„νῦν οὖν ἄφες με· μὴ μάτην ἀποκτείνῃς.
„ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσείων
„μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
„τότ' ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.“
τοιαῦτα μύζων ἱκέτευε καὶ σπαίρων·
ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξείῃ σχοίνῳ·
„Ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
„μάταιός ἐστιν, ἂν γ' ἄδηλα θηρεύῃ.

ζ'.

ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

*Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
κενὸν παρέλκειν· ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὡμίλει·
»Ἂν μοι θελήσῃς συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου,
»τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μή, θνήσκω.«
ὁ δ' »Οὐ προάξεις;« εἶπε, »μηδ' ἐνοχλήσῃς.«
εἷρπεν σιωπῶν· τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὡς προειρήκει.
τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στήσας
ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων
ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους
καὶ τὴν ὀνείην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος »Οἴμοι τῆς κακῆς« ἔφη »γνώμης!
»οὗ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἠβουλήθην,
»τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεία.«*

η'.

ΑΡΑΨ ΚΑΙ ΚΑΜΗΛΟΣ.

*Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα,
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἱροῖτο. χὠ κάμηλος, οὐκ ἄτερ μούσης,
εἶφ'· »Ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;«*

Ὁ λόγος εὔθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.

θ'.

ΑΛΙΕΥΣ ΑΥΛΩΝ.

Ἁλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ηὔλει.
καὶ δή ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἥξειν,
τὸ δίκτυον θεὶς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φυσῶν ἔκαμνε καὶ μάτην ηὔλει,
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθύας πλείστους.
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
τοιαῦτ' ἐκερτόμησε, τὸν βόλον πλύνων·
»Ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε· κρεῖσσον ἦν ὑμᾶς
»πάλαι χορεύειν, ἡνίκ' εἰς χοροὺς ηὔλουν.«
Οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἀλύοντα κερδαίνειν·
ὅταν βαλὼν δὲ τοὖθ' ἕλῃς ὅπερ βούλει,
τοῦ κερτομεῖν σοι καιρός ἐστι καὶ παίζειν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζομένους.

ι'.

ΔΟΥΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Αἰσχρᾶς τις ἤρα καὶ κακοῤῥύπου δούλης
ἰδίας ἑαυτοῦ, καὶ παρεῖχεν αἰτούσῃ
ἅπανθ' ἑτοίμως. ἡ δέ, χρυσίου πλήρης,
σύρουσα λεπτὴν πορφύραν ἐπὶ κνήμας,
πάσῃ μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
τὴν δ' Ἀφροδίτην, ὥσπερ αἰτίην τούτων,
λύχνοις ἐτίμα καὶ καθ' ἡμέραν πᾶσαν
ἔθυεν, ηὔχεθ', ἱκέτευεν, ἠρώτα,

ἕως πότ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
ἦλθεν καθ' ὕπνους καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ
„Μή μοι χάριν σχῇς ὡς καλήν σε ποιούσῃ·
„τούτῳ κεχόλωμαι“ φησίν, „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
Ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβής τίς ἐστι καὶ φρένας πηρός.

ια'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀλώπεκ' ἐχθρὰν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
ξένῃ θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
τὴν κέρκον ἅψας καὶ λίνον τι προσδήσας,
ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ λαβόντος ὡδήγει
τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληΐων ὥρη
καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπίδων πλήρης.
ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν κόπον κλαίων·
οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἅλωνα Δημήτηρ.
Χρὴ πρᾶον εἶναι μηδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι.
ἔστιν τις ὀργῆς Νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.

ιβ'.

ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ἀγροῦ χελιδὼν ἐξεπωτήθη μακράν.
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
ἀηδόν' ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυλον ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.

ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύ' ἀλλήλας·
καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
ἡ μὲν χελιδὼν εἶπε· »Φιλτάτη ζῴοις,
»πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θρᾴκην.
»ἀεί τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων·
»καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἦμεν ἀλλήλων.
»ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
»σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις.
»ὕπαιθρον ὕλην λεῖπε καὶ παρ' ἀνθρώποις
»ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἴκει.
»τί σε δροσίζει νυκτὸς ἔννυχος στίβη
»καὶ καῦμα θάλπει, πάντα δ' ἀγρῶτιν τήκει;
»ἄγε δὴ σεαυτὴν σοφὰ λαλοῦσα μήνυσον.«
τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἠμείφθη·
»Ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις·
»καὶ μή μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσῃς.
»μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
»οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
»λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει.«
Παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
λύπη δ', ὅταν [πάλαι] τις εὐσθενῶν ὀφθῇ
τούτοις ταπεινὸς αὖθις οἷς συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἠδικημένῳ πόῤῥω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.

ιγ'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Αὔλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πήξας
γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.

τοῦτον πελαργὸς ἱκέτευε χωλεύων·
ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει·
»Οὐκ εἰμὶ γέρανος· οὐ σπόρον καταφθείρω.
»πελαργός εἰμι (χὴ χρόη με σημαίνει),
»πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζώων·
»τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.«
κἀκεῖνος »Ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις
»οὐκ οἶδα,« φησίν, »ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω·
»ἔλαβόν σε σὺν ταῖς τἄργα τἀμὰ πορθούσαις.
»ἀπολῇ μετ' αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ' ὧν ἥλως.«
Κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκεῖνοι μισήσῃ,
κἂν μηδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.

Ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολώμεθα.

ιδʹ.

ΑΡΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ηὔχει·
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε· »Μᾶλλον ᾑρούμην,
»εἰ νεκρὸν εἷλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἧπτου.«
Ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρόν με θρηνείτω.

ιέ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΘΗΒΑΙΟΣ.

Ἀνὴρ Ἀθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὡμίλει.

ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέχρις ἡρώων·
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη.
τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν Ἀλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, νῦν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ Ἀθηνῶν ἔλεγεν ὡς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ·
ὁ δ' ἄλλος, ὡς Βοιωτός, οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἅμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ·
»Πέπαυσο· νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθείη
»Θησεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίοις.«

Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξουσίων. — Εἰς ματαιολογίας καὶ ἔριδας.

ιϛ'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΓΡΑΥΣ.

Ἄγροικος ἠπείλησε νηπίῳ τίτθη
κλαίοντι· »Παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω.«
ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
νομίσας ἔμεινεν, ὡς ἕτοιμα δειπνήσων,
ἕως ὁ παῖς μὲν ἑσπέρης ἐκοιμήθη·
αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.
λύκαινα δ' αὐτὸν ἡ σύνοικος ἠρώτα·
»Πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὥσπερ εἰώθεις;«
ὁ δ' εἶπε· »Πῶς γάρ, ὃς γυναικὶ πιστεύω;«

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ χρὴ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ μάλιστα, μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένῃ. — Πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.

ιζ'.

ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Αἴλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων
ὡς θύλακός τις πασσάλων ἀπηρτήθη·
τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὀξὺ φωνήσας·
»Πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη·
»οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχεν αἰλούρου ζῶντος.«

Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι ταῖς τούτων ὑποκρίσεσί τινα ἐξαπατᾶσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

ιη'.

ΒΟΡΕΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Βορέῃ λέγουσιν Ἡλίῳ τε τοιαύτην
ἔριν γενέσθαι· πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
ὁδοιποροῦντος τὴν σισύρναν ἐκδύσει.
Βορέης δὲ φυσᾷ πρῶτος οἷος ἐκ Θρᾴκης,
βίᾳ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν.
ὁ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ ῥιγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὁ δ' Ἥλιος τὸ πρῶτον, ἡδὺς ἐκκύψας,
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους·
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἀλέην πλείω,
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης·
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

Βοῤῥῆς μὲν οὕτως συγκριθεὶς ἐνικήθη.
Λέγει δ' ὁ μῦθος· πρᾳότητα, παῖ, ζήλου·
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.

Μῦθος παραινῶν, ὅτι οὐ χρὴ φιλόνεικον εἶναι, ἀλλὰ πραΰτητι καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.

ιθ'.

ΒΟΤΡΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Βότρυς μελαίνης ἀμπέλου παρωρείῃ
ἀπεκρέμαντο· τοὺς δὲ ποικίλη κερδὼ
ἰδοῦσα πλήρεις πολλάκις μὲν ὡρμήθη
πηδῶσα ποσσὶ πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεἰς τρυγητὸν ἀκμαίη.
κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυε ψαύειν)
παρῆλθεν, οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην·
»Ὄμφαξ ὁ βότρυς, οὐ πέπειρος, ὡς ᾤμην.«

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.

κ'.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Βοηλάτης ἅμαξαν ἦγεν ἐκ κώμης.
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη,
δέον βοηθεῖν αὐτόν, ἀργὸς εἱστήκει·
τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα·

θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε· „Τῶν τροχῶν ἅπτου
„καὶ τοὺς βόας κέντιζε· τοῖς θεοῖς δ' εὔχου,
„ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὔξῃ."

κα'.

ΒΟΕΣ.

Βόες μαγείρους ἀπολέσαι πότ' ἐζήτουν,
ἔχοντας αὐτοῖς πολεμίην ἐπιστήμην.
καὶ δὴ συνηθροίζοντο, πρὸς μάχην ἤδη
κέρατ' ἀποξύνοντες. εἷς δέ τις λίην
γέρων ἐν αὐτοῖς (πολλὰ γὰρ ἦν ἀροτρεύσας)
„Οὗτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
„σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
„ἢν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
„διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος· οὐ γὰρ ἐλλείψει
„τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."
Ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
ὁρᾷν ὀφείλει μή τι χεῖρον ἐξεύρῃ.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.

κβ'.

ΑΝΗΡ ΜΕΣΟΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΔΥΟ ΕΡΩΜΕΝΑΙ.

Βίου τις ἤδη τὴν μέσην ἔχων ὥρην
(νέος μὲν οὐκ ἦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης)
λευκάς, μελαίνας, μιγάδας ἐκλόνει χαίτας·
εἶτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.

ἤρα γυναικῶν δύο, νέας τε καὶ γραίας·
νέον μὲν αὐτὸν ἡ νεᾶνις ἐζήτει
βλέπειν ἐραστήν, συγγέροντα δ' ἡ γραῖα.
τῶν οὖν τριχῶν ἑκάστοθ' ἡ μὲν ἀκμαίη
ἔτιλλεν ἃς ηὕρισκε λευκανθιζούσας·
ἔτιλλε δ' ἡ γραῦς, εἰ μέλαιναν ηὑρήκει·
ἕως φαλακρὸν ἡ νέα τε χἠ γραῖα
ἔθηκαν, ἑκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα·
ἀεὶ γὰρ εὖγε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
Φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει·
ἀεὶ γὰρ εὖγε δακνόμενος ἐκγυμνοῦται.

κγ'.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΤΑΥΡΟΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.

Βοηλάτης ἄνθρωπος εἰς μακρὰν ὕλην
ταῦρον κεράστην ἀπολέσας ἀνεζήτει·
ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἑρμῇ, νομαίῳ Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην.
ὄχθον δ' ὑπερβὰς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχὴς δ' ἐπαρᾶται
καὶ βοῦς προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
Ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν·
ἄβουλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν,
ἐκ τῆς πρὸς ὥρην ἐκφορουμένην λύπης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

κδ'.

ΓΑΜΟΙ ΗΛΙΟΥ.

Γάμοι μὲν ἦσαν Ἡλίου θέρους ὥρῃ·
τὰ ζῷα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.
καὶ βάτραχοι δὲ λιμναίους χοροὺς ἦγον·
οἷς εἶπε παύσας φρῦνος· »Οὐχὶ παιάνων
„τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
»ὃς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὑαίνει,
»τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
„ὅμοιον αὑτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;«
Χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων,
ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.

κε'.

ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Γνώμη λαγωοὺς εἶχε μηκέτι ζώειν,
πάντας δὲ λίμνης εἰς μέλαν πεσεῖν ὕδωρ,
ὁθούνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζῴων
ψυχάς τ' ἄτολμοι, μοῦνον εἰδότες φεύγειν.
ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦσαν εὐρείης
καὶ βατράχων ὅμιλον εἶδον ἀκταίων
βαθέην ἐς ἰλὺν ὀκλαδιστὶ πηδώντων,
ἐπεστάθησαν, καί τις εἶπε θαρσήσας·
»ἄψ νῦν ἴωμεν· οὐκέτι χρεὼν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.«

κϛ΄.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώρην
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.
ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων,
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσων.
αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπόν, ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ', ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
»Φεύγωμεν« ἐκραύγαζον »εἰς τὰς Πυγμαίων·
»ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
»ἔοικεν· ἤδη δ' ἄρχεταί τι καὶ πράσσειν.«

Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι πταίοντας εἴκειν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.

κζ΄.

ΓΑΛΗ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣΑ.

Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβών τε καὶ δήσας
ἔπνιγεν ὑδάτων ἐν συναγκείᾳ κοίλῃ·
τῆς δ' αὖ λεγούσης, »Ὡς κακὴν χάριν τίνεις
»ὧν ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας!«
»Ἐπιμαρτυρῶ σοι«, φησίν, »ἀλλὰ καὶ πάσας
»ἔπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἠρήμους,

»κρεῶν ἀνέῳγες ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ,
»βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.«

Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ τὰ μεγάλα, εὔκαιρός ἐστιν ὁ λόγος.

κη΄.

ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΦΡΥΝΟΣ.

Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοῦς πίνων·
ἐλθοῦσα δ' αὐτόσ' (οὐ παρῆν γάρ) ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.
»Τέθνηκε, μῆτερ· ἄρτι γὰρ πρὸ τῆς ὥρης
»ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
»χηλῇ μαλαχθείς.« ἡ δὲ φρῦνος ἠρώτα
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοιοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἱ δὲ μητρί »Παῦε, μὴ πρίου·
»θᾶσσον σεαυτὴν« εἶπον »ἐκ μέσου ῥήξεις,
»ἢ τὴν ἐκείνου ποιότητα μιμήσῃ.«

Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

κθ΄.

ΙΠΠΟΣ ΓΕΡΩΝ.

Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη.
ζευχθεὶς ὑπὸ μύλην ἑσπέρην τάλας πᾶσαν
καὶ δὴ στενάξας εἶπεν· »Ἐκ δρόμων οἵων
»καμπτῆρας οἵους ἀλφίτοισι γυρεύω!«

Μὴ λίην ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον·
πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.

λ'.

ΛΙΘΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείην.
τὸν δ' ἠγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὁ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ· χὼ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις,
εἶδεν λέγοντα· »Τἀμὰ νῦν ταλαντεύῃ·
»ἓν γάρ με νεκρὸν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις.«

λα'.

ΓΑΛΑΙ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.

Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
ἄσπονδον αἰεὶ πόλεμον, αἱμάτων πλήρη·
γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἥττης
ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσιν ταύτην,
ὅτι στρατηγοὺς οὐκ ἔχοιεν ἐκδήλους,
ἀεὶ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
εἵλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ ῥώμῃ
γνώμῃ τ' ἀρίστους εἰς μάχην τε γενναίους,
οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς ἴλας
λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὡς ἐν ἀνθρώποις.
ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,

καί τις γαλῆν μῦς προὐκαλεῖτο θαρσήσας,
οἵ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τειχῶν
κάρφη μετώποις ἁρμόσαντες ἀχρεῖα
ἡγοῦντο, παντὸς ἐκφανέστατοι πλήθους.
πάλιν δὲ φύζα τοὺς μύας κατειλήφει.
ἀλλ' οἱ μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις·
τοὺς δὲ στρατηγοὺς εἰστρέχοντας οὐκ εἴα
τὰ περισσὰ κάρφη τῆς ὀπῆς ἔσω δύνειν,
† μόνοι θ' ἑάλωσαν αὐτόθι μυχῶν πρόσθεν.
νίκη δ' ἐπ' αὐτοῖς καὶ τρόπαιον εἱστήκει,
γαλῆς ἑκάστης μῦν στρατηγὸν ἑλκούσης.
λέγει δ' ὁ μῦθος· »Εἰς τὸ ζῆν ἀκινδύνως
»τῆς λαμπρότητος εὐτέλεια βελτίων.«

λβ'.

ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Γαλῇ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθείσῃ
δίδωσι σεμνὴ Κύπρις, ἡ Πόθων μήτηρ,
μορφὴν ἀμεῖψαι καὶ λαβεῖν γυναικείην,
καλῆς γυναικός, ἧς τις οὐκ ἔχων ἤρα·
ἰδὼν δ' ἐκεῖνος (ἐν μέρει γὰρ ἡλώκει)
γαμεῖν ἔμελλεν. ἠρμένου δὲ τοῦ δείπνου
παρέδραμεν μῦς. τὸν δὲ τῆς βαθυστρώτου
καταβᾶσα κλίνης ἐπεδίωκεν ἡ νύμφη·
γάμος δὲ δαιτὶ λέλυτο. καὶ καλῶς παίξας
Ἔρως ἀπῆλθε· τῇ φύσει γὰρ ἡττήθη.

Πρὸς τοὺς τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων ὁρᾶν ὡς ἔχει μὴ βουλομένους, τῇ δὲ τούτων φαντασίᾳ πλανωμένους, ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

λγ'.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΨΑΡΕΣ.

Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη·
καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νειὸν ῥίψας
ἐφύλασσεν ἑστώς. καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει
μέλαν κολοιῶν ἔθνος ἦλθε δυσφώνων,
ψᾶρές τ' ὄλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην πότ' ᾐτήκει,
καὶ πρὶν λαβεῖν ἔφευγον. εὗρε δὴ τέχνην
ὁ γεωργὸς ἄλλην· τόν τε παῖδα φωνήσας
ἐδίδασκεν· „Ὦ παῖ, χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
„σοφὸν δολῶσαι φῦλον, ἡνίκ' ἂν τοίνυν
„ἔλθωσιν, ἐγὼ μὲν" εἶπεν „ἄρτον αἰτήσω·
„σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις."
οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώρην.
ὁ δ' ἄρτον ᾔτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην·
οἱ δ' οὐκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ῥίψας
τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
ἑτέρου τὸν ὦμον. οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρης.
γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἠρώτων.
καί τις κολοιῶν εἶπε· „Φεύγετ' ἀνθρώπων
„γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
„λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων."
Δεινὸν τὸ φῦλον τῶν δόλῳ τι πραττόντων.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

λδ'.

ΠΑΙΣ ΕΣΘΙΩΝ ΣΠΛΑΓΧΝΑ.

Δήμητρι ταῦρον ὄχλος ἀγρότης θύων
ἅλω πλατεῖαν οἰνάσιν κατεστρώκει,
κρεῶν τραπέζας εἶχε καὶ πίθους οἴνου.
ἐκ τῶν δὲ παίδων ἐσθίων τις ἀπλήστως
ὑπὸ τῶν βοείων ἐγκάτων ἐφυσήθη
κἀπῆλθ' ἐς οἴκους, γαστρὸς ὄγκον ἀλγήσας.
πεσὼν δ' ἐφ' ὑγραῖς μητρὸς ἀγκάλαις „Οἴμοι!
„τί ταῦτ';“ ἐφώνει· „δυστυχὴς ἀποθνήσκω.
„τὰ σπλάγχνα γάρ, τεκοῦσα, πάντα μου πίπτει.“
ἡ δ' εἶπε· „Θάρσει κἀπόβαλλε· μὴ φείδου·
„οὐ γὰρ σά, τέκνον, ἀλλ' ἐμεῖς τὰ τοῦ ταύρου.“
Ὅταν ὀρφανοῦ τις οὐσίαν ἀναλώσας,
ἔπειτα ταύτην ἐκτίνων ἀποιμώζῃ,
πρὸς τοῦτον ἄν τις καταχρέοιτο τῷ μύθῳ.

λε'.

ΠΙΘΗΚΟΙ.

Δύω μὲν υἱοὺς ἡ πίθηκος ὠδίνει,
τεκοῦσα δ' αὐτοῖς ἐστιν οὐκ ἴση μήτηρ,
ἀλλ' ὃν μὲν αὐτῶν ἀθλίης ὑπ' εὐνοίης
θάλπουσα κόλποις ἀγρίοις ἀποπνίγει,
τὸν δ' ὡς περισσὸν καὶ μάταιον ἐκβάλλει·
κἀκεῖνος ἐλθὼν εἰς ἐρημίην ζώει.
Τοιοῦτο πολλῶν ἐστιν ἦθος ἀνθρώπων,
οἷς ἐχθρὸς αἰεὶ μᾶλλον ἢ φίλος γίγνου.

λϛ'.

ΦΗΓΟΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΟΣ.

Δρῦν αὐτόριζον ἄνεμος ἐξ ὄρους ἄρας
ἔδωκε ποταμῷ· τὴν δ' ἔσυρε κυμαίνων,
πελώριον φύτευμα τῶν πρὶν ἀνθρώπων.
πολὺς δὲ κάλαμος ἑκατέρωθεν εἱστήκει,
ἐλαφρὸν ὄχθης ποταμίας ὕδωρ πίνων.
θάμβος δὲ τὴν δρῦν εἶχε, πῶς ὁ μὲν λίην
λεπτός τις ὢν κἀβληχρὸς οὐκ ἐπεπτώκει,
αὐτὴ δὲ τόσση φηγὸς ἐξεῤῥιζώθη.
σοφῶς δὲ κάλαμος εἶπε· „Μηδὲν ἐκπλήσσου·
»σὺ μὲν μαχομένη ταῖς πνοαῖς ἐνικήθης,
„ἡμεῖς δὲ καμπτόμεσθα μαλθακῇ γνώμῃ,
»κἂν βαιὸν ἡμῶν ἄνεμος ἄκρα κινήσῃ.«
κάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δέ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἴκειν.

λζ'.

ΔΑΜΑΛΙΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Δάμαλις ἐν ἀγροῖς, ἄφετος, ἀτριβὴς ζεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρῳ
„Τάλας«, ἐφώνει· »μόχθον οἷον ὀτλεύεις!«
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χὐπέτεμνε τὴν χώρην.
ἐπεὶ δ' ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομὰς ἀπεζεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμὴς κεῖνος εἵλκετο, σχοίνῳ
δεθεὶς κέρατα, βωμὸν αἵματος πλήσων.
κἀκεῖνος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
„Εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης·

»ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα καὶ θύῃ,
»καί σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.«

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος, ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ῥύεται.

λη'.

ΠΕΥΚΗ.

Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνῆραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη
γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὕστερον ῥᾴων.
πεύκη στένουσα »Πῶς ἂν« εἶπε »μεμφοίμην
»τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ῥίζῃ,
»ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ;
»ἄλλος γὰρ ἄλλῃ μ' ἐμπεσὼν διαῤῥήσσει.«
Ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μηνύει,
ὡς οὐδὲν οὕτω δεινὸν ἂν πρὸς ἀνθρώπων
πάθοις τι τῶν ἔξωθεν, ὡς ὑπ' οἰκείων.

λθ'.

ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ.

Δελφῖνες αἰεὶ διεφέροντο φαλαίναις·
τούτοις παρῆλθε καρκίνος μεσιτεύων·
ὡς εἴ τις ὢν ἄδοξος ἐν πολιτείαις
στάσιν τυράννων μαχομένων εἰρηνεύοι.

μʹ.

ΚΑΜΗΛΟΣ.

Διέβαινε ποταμὸν ὀξὺν ὄντα τῷ ῥείθρῳ
κυρτὴ κάμηλος, εἶτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν· „Ἦ κακῶς πράττω·
„ἔμπροσθεν ἤδη τἀξόπισθέν μου βαίνει.“
Πόλις ἄν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου,
ἧς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.

μαʹ.

ΣΑΥΡΑ.

Διαῤῥαγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου
δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.
Βλάψεις σεαυτὸν κοὐδὲν ἄλλο ποιήσεις,
ἂν τόν γε λίαν ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

μβʹ.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΟΣ.

Δεῖπνόν τις εἶχεν ἐν πόλει λαμπρὸν θύσας.
ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα·
κἀκεῖνος ἦλθε. τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
ἐς τὴν ἀγυιάν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων,

ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε· „Πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
„ὃς οὐδὲ ποίαν ἀναλύειν με γινώσκω;“

Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἕπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

μγ'.

ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΕΤΑΙ.

Ἔλαφος κεράστης ὑπὸ τὸ καῦμα διψήσας
λίμνης ὕδωρ ἔπινεν ἡσυχαζούσης·
ἐκεῖ δ' ἑαυτοῦ τὴν σκιὴν θεωρήσας
χηλῆς μὲν ἕνεκα καὶ ποδῶν ἐλυπήθη,
ἐπὶ τοῖς δὲ κέρασιν ὡς καλοῖς ἄγαν ηὔχει.
παρῆν δὲ Νέμεσις, ἣ τὰ γαῦρα πημαίνει.
κυνηγέτας γὰρ ἄνδρας εἶδεν ἐξαίφνης
ὁμοῦ σαγήναις καὶ σκύλαξιν εὐρίνοις·
ἰδὼν δ' ἔφευγε, δίψαν οὐδέπω παύσας,
καὶ μακρὸν ἐπέρα πεδίον ἴχνεσιν κούφοις.
ἐπεὶ δὲ * σύνδενδρον ἦλθεν εἰς ὕλην,
κέρατα θάμνοις ἐμπλακεὶς ἐθηρεύθη,
καὶ ταῦτ' ἔφη· »Δύστηνος, ὡς διεψεύσθην!
»οἱ γὰρ πόδες μ' ἔσωζον, οἷς ἐπηδούμην·
»τὰ κέρατα δὲ προὔδωκεν, οἷς ἐγαυρούμην.“
Περὶ τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων ὅταν κρίνῃς,
μηδὲν βέβαιον ὑπολάβῃς προγινώσκων,
μηδ' αὖτ' ἀπογνῷς μηδ' ἀπελπίσῃς· οὕτω
σφάλλουσιν ἡμᾶς ἐνίοθ' αἱ πεποιθήσεις.

μδʹ.

ΤΑΥΡΟΙ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς ἀεὶ μετ᾽ ἀλλήλων.
λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων
ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
λόγοις δ᾽ ὑπούλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ᾽ ἀπ᾽ ἀλλήλων
ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ῥαδίαν θοίνην.
Ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
ἐχθροῖς ἀπίστει, τοὺς φίλους δ᾽ ἀεὶ τήρει.

μεʹ.

ΑΙΠΟΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙΓΕΣ.

Ἔνιφεν ὁ Ζεύς· αἰπόλος δέ τις φεύγων
εἰς ἄντρον εἰσήλαυνε τῶν ἀοικήτων
τὰς αἶγας ἄκρῃ χιόνι λευκανθιζούσας.
εὑρὼν δ᾽ ἐκεῖ τάχιον εἰσδεδυκυίας
αἶγας κερούχους ἀγρίας, πολὺ πλείους
ὧν αὐτὸς ἦγε, μείζονάς τε καὶ κρείσσους,
ταῖς μὲν φέρων ἔβαλλε θαλλὸν ἐξ ὕλης,
τὰς δέ γ᾽ ἰδίας ἀφῆκε μακρὰ λιμώττειν.
ὡς δ᾽ ᾐθρίασε, τὰς μὲν εὗρε τεθνώσας·
αἱ δ᾽ οὐκ ἔμειναν, ἀλλ᾽ ὀρῶν ἀβοσκήτων
ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
ὁ δ᾽ αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους
αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰς κρείσσους
οὐκ ὤνατ᾽ οὐδ᾽ ὧν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μάλιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ὑπάρχοντος.

μϛʹ.

ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΩΝ.

Ἔλαφος καθ᾽ ὕλην γυῖα κοῦφα σαρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
ἐξ ἧς ἕτοιμον χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ᾽ ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῴων
ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ᾽ ἕκαστος, τῆς πόας ἀποτρώγων,
ᾔει πρὸς ὕλας· ὁ δέ γε πρὸς πείνης θνήσκει.
ἔλαφος δὲ λιμῷ, κοὐ νόσῳ, κατεσκλήκει,
μή πω κορώνην δευτέραν ἀναπλήσας,
ὃς, εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, κἂν γεγηράκει.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγοις ἐξευμαρίζειν ἠπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.

μζʹ.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΥΙΟΙ.

Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπέργηρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκήπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσειν)
ἐκέλευε λεπτῶν, εἴ τίς ἐστί που, ῥάβδων
δέσμην ἐνεγκεῖν. ἧκέ τις φέρων ταύτην.
„Πειρᾶσθε δή μοι, τέκνα, σὺν βίῃ πάσῃ
„ῥάβδους κατάξαι δεδεμένας σὺν ἀλλήλαις."
οἱ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἠδύναντο. „Κατὰ μίαν τοίνυν
„πειρᾶσθ᾽." ἑκάστης δ᾽ εὐχερῶς καταγείσης
„Ὦ παῖδες, οὕτως" εἶπεν, „ἂν μὲν ἀλλήλοις

„ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἷς ὑμᾶς
„βλάψαι δύναιτο, κἂν μέγιστον ἰσχύῃ·
„ἢν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
„πείσεσθ' ἕκαστος ταὐτὰ τῇ μιᾷ ῥάβδῳ."
Φιλαδελφία μέγ' ἀγαθόν ἐστιν ἀνθρώποις,
ἣ καὶ ταπεινοὺς ὄντας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμονοίας καλὸν καὶ τί πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.

μη'.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἱστήκει·
λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
εἶπε προσελθών· „Χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
„ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε μηδ' οὕτω
„θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην."
ὁ δ' εἶπεν· „Ἂν μὴ τοῦτό μοι 'πιλιχμήσῃς
„τοὔλαιον ἐλθὼν μηδέ μοι προσουρήσῃς,
„χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα."

Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις δρᾶσαι τὰ βελτίω, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.

μθ'.

ΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.

Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίης
φρέατος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης

ἔδοξ' ἀκούειν· »Οὗτος, οὐκ ἐγερθήσῃ;
»μή σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
»ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην.
»ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
»ὅσ' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχῇ τις ἢ πίπτῃ.«

Ἔλεγχος τῶν εἱμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκῃ τὰ τῆς ἡμῶν ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῷ αὐτεξουσίῳ εἰς δέον κεχρημένων.

ν'.

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.

Ἔφευγ' ἀλώπηξ. τῆς δ' ὄπισθε φευγούσης
κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἡ δ' ἐκεκμήκει,
δρυτόμον δ' ἰδοῦσα »Πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
»κρύψον με ταύταις, αἷς ἔκοψας, αἰγείροις
»καὶ τῷ κυνηγῷ« φησί »μή με μηνύσῃς.«
ὁ δ' οὐ προδώσειν ὤμνυ', ἡ δ' ἀπεκρύφθη.
ἦλθεν κυνηγὸς καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
μὴ τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυκεν ἢ φεύγει.
»Οὐκ εἶδον«, εἶπε· τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη·
ὁ δ' οὐκ ἐπισχών, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου
κερδὼ παχείας ἐξέκυπτεν αἰγείρου,
σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
»Ζωαγρίους μοι χάριτας« εἶπεν »ὀφλήσεις.
»ἐῤῥυσάμην σε« φησίν, »ἀλλά μου μνήσκου.«
»Πῶς οὐκ ἄν,« εἶπεν, »ὧν γε μάρτυς εἱστήκειν;
»ἔῤῥωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὅρκον οὐ φεύξῃ.
»φωνῇ μ' ἔσωσας, δακτύλῳ δ' ἀπέκτεινας.«

Σοφὸν τὸ θεῖον κἀπλάνητον· οὐδ' ἄν τις
† λαθεῖν ἐπιορκῶν, προσδοκᾷ δίκην φεύγειν.

Εὐκαίρως ὁ μῦθος ῥηθήσεται πρὸς ἐκείνους, τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.

να'.

ΧΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΟΝ.

Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχέ τις χήρα.
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μείζω,
ἔκειρεν ἀτέχνως τῆς τε σαρκὸς οὐ πόῤῥω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε· „Μή με λυμαίνου·
„πόσην γὰρ ὁλκὴν τοὐμὸν αἷμα προσθήσει;
„ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρήζεις,
„ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
„εἰ δ' εἰρίων πόκου τε κοὐ κρεῶν χρήζεις,
„πάλιν ἔστι κουρεύς, ὃς κερεῖ με καὶ σώσει."

Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος, ὅση βλάβη προσγίνεται.

νβ'.

ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΜΑΞΑ.

Εἰς ἄστυ τετράκυκλον ἄῤῥενες ταῦροι
ἅμαξαν ὤμοις εἷλκον. ἡ δ' ἐτετρίγει,
καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε. τῇ δ' οὕτως
ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὡς ἀκουσθῆναι·
„Ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώζεις,

„ἄλλων ἐπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
Κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οἰμώζειν
ἄλλων πονούντων, † ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων.

Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει· [δεῖν] μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονουμένων ἄλλους ἀδίκως οἰμώζειν καὶ πόνους ἀλλοτρίους ἑαυτοῖς ἐπιγράφειν.

νγ'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
ζωγρεῖν ἐδεῖτο μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
ὁ δ' „Ἂν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινοὺς εἴπῃς,
»ἐγώ σε« φησί »νὴ τὸν Πᾶνα ζωγρήσω.«
ἡ δ' „Εἴθε μέν μοι πρῶτα μὴ συνηντήκοις·
»ἔπειτα δ', εἴθε τυφλὸς ὢν ὑπηντήκοις·
»τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς,“ εἶπε· »μὴ σύγ' εἰς ὥρας
»ἵκοιο μηδέ μοι πάλιν συναντήσοις.“

Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ σιγῆς ἄξια εἰς τοὐμφανὲς ἄγειν.

νδ'.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ ΚΑΙ ΘΥΤΗΣ.

Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
σκεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἀγνοεῖν † παραπλώσας
»Ὅταν μὲν« εἶπεν »αὔτ' ἴδω, πατὴρ γίγνῃ·
»ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνῃ.«

Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.

νε'.

ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Ἕνα βοῦν τις εἶχε· τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοὖργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, ἥ γ' ὄνος διηρώτα
τὸν βοῦν· »Τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;«
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν· »Ὅσπερ εἰώθει.«

νς'.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῴοις
ὁ Ζεὺς ἔθηκε· πάντα δ' ἔβλεπε κρίνων.
ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος ὡς καλὴ μήτηρ,
πίθωνα γυμνόν, σιμόν, ἠρμένη κόλποις.
γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
ἡ δ' εἶπεν οὕτω· „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην·
»ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων."
Ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν·
τὸν αὐτὸς αὑτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.

νζ'.

ΕΡΜΟΥ ΑΜΑΞΑ ΚΑΙ ΑΡΑΒΕΣ.

Ἑρμῆς, ἅμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης,
ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φῦλον ἐξ ἄλλου
σχεδίην ἀμείβων καὶ μέρος τῶν ἀνθρώπων,

νέμων ἑκάστῳ μικρόν. ὡς δὲ τῷ χώρῳ
τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξῄει,
λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
ἐπισταθῆναι τὴν ἅμαξαν. οἱ δ', ὥσπερ
πολύτιμον ἁρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους
ἔτι προσελθεῖν, καίπερ ὄντας ἀνθρώπους.
ἐντεῦθεν Ἄραβές εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
οὐδὲν κάθηται ῥῆμα τῆς ἀληθείας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

νη'.

ΔΙΟΣ ΠΙΘΟΣ.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

νθ'.

ΖΕΥΣ, ΠΟΣΕΙΔΩΝ, ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτη τούτοις
ἤριζ' Ἀθηνᾶ, τίς καλόν τι ποιήσει.

ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῷον
ἄνθρωπον, ἡ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ᾑρέθη τούτοις
κριτὴς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
κἀκεῖνος, ὡς πέφυκε, πάντας ἐχθραίνων,
πρῶτον μὲν εὐθὺς ἔψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κεῖσθαι,
ὡς ἂν βλέπων ἔτυπτε. τοῦ δέ γ' ἀνθρώπου,
μὴ σχεῖν θυρωτὰ μηδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,
ὡς ἂν βλέποι τις τὸν πέλας, τί βουλεύοι·
τῆς οἰκίας δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρείους
ἐν τοῖς θεμελίοις γεγονέναι, τόπους δ' ἄλλους
συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις.
Τί οὖν ὁ μῦθός φησιν ἐν διηγήσει;
»Πειρῶ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν·
»ἀρεστὸν ἁπλῶς οὐδέν ἐστι τῷ Μώμῳ.«

ξ'.

ΜΥΣ ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΧΥΤΡΑΙ.

Ζωμοῦ χύτρᾳ μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστῳ
καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἤδη
»Βέβρωκα« φησί »καὶ πέπωκα καὶ πάσης
τροφῆς πέπλησμαι· καιρός ἐστί μοι θνήσκειν.«
Τότ' ἂν λίχνος γένοιο μῦς ἐν ἀνθρώποις,
ἂν τὸ καταβλάπτον ἡδὺ μὴ παραιτήσῃ.

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰώθασί τινες τοιούτοις ἐξομαλίζειν λόγοις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

ξα΄.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΥΣ.

Ἤιει κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
ᾔει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
καί πως συνηβόλησαν οἱ δύ᾽ ἀλλήλοις·
χὠ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιζώων,
θήρην δ᾽ ὁ γριπεὺς ᾑρέτιζεν ἀγρίην·
ἅ τ᾽ εἶχον ἀντέδωκαν· εἶτα τὴν θήρην
ἤμειβον αἰεί, δεῖπνα δ᾽ εἶχον ἡδίω,
ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν· »Ἀλλὰ καὶ τούτων
»τὸ χρηστὸν ἐξολεῖται τῇ συνηθείᾳ,
»πάλιν δ᾽ ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσει.«

Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ᾽ ἕτερον τρέπει.

ξβ΄.

ΗΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιάσας ἐτρόχαζε κάφώνει,
τένοντα σείων· »Ἵππος ἐστί μοι μήτηρ,
»ἐγὼ δ᾽ ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἥττων.«
ἄφνω δ᾽ ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εὐθὺς πατρὸς ὢν ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς

εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.

ξγ΄.

ΗΡΩΣ.

Ἦν τις κατ᾽ οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρως
ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος. ἔνθα δὴ θύων
στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἴνῳ
προσηύχετ᾽ αἰεί· „Χαῖρε, φίλταθ᾽ ἡρώων,
„καὶ τὸν σύνοικον ἀγαθὰ δαψιλῆ ποίει.“
κἀκεῖνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
„Ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδὲν ἄν τις ἡρώων
„οὔτ᾽ ἂν παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἴτει·
„κακῶν δὲ πάντων, ἅ τε σύνεστιν ἀνθρώποις,
„δοτῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρήζεις,
„εὔχου· παρέξω πολλά, κἂν ἓν αἰτήσῃς.
„πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἂν θύσῃς.“

Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθά· οὐ γὰρ παρέξουσιν· εἰ δὲ κακά τις αἰτεῖται, ἑτοίμως μᾶλλον παρέχουσι.

ξδ΄.

ΕΛΑΤΗ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἤριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
ἐλάτης δ᾽ ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
„Καλὴ μέν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
„καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίη φύω·
„στέγη τε μελάθρων εἰμὶ καὶ τρόπις πλοίων,

„δένδρων τοσουτων εκπρεπεστάτη πάντων.«
βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· »"Ην λάβῃς μνήμην
»τῶν πελέκεών τε τῶν ἀεί σε κοπτόντων
»καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεί σε τεμνόντων,
»βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἱρήσῃ.«
"Απας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
καὶ δόξαν ἔσχε χὐπέμεινε κινδύνους.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἳ μετὰ αὐταρκείας βιοῦντες, κἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.

ξε΄.

ΓΕΡΑΝΟΣ ΚΑΙ ΤΑΩΣ.

"Ηριζε τεφρὴ γέρανος εὐφυεῖ ταῷ
σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. „'Αλλ' ἐγὼ ταύταις«
ἡ γέρανος εἶπεν, „ὧν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
„ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω.
»σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
„χαμαὶ πτερύσσῃ« φησίν, „οὐδ' ἄνω φαίνῃ.«
Θαυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην,
ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

ξϛ΄.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΣΥΝ ΔΥΣΙ ΠΗΡΑΙΣ.

Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζῴων

ἄνθρωπον ἐκ γῆς. ἐκ δὲ τοῦ δύω πήρας
κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ἰδίων δ' ὄπισθεν, ἥτις ἦν πολλῷ μείζων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἴκοι.

ξζ'.

ΟΝΑΓΡΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν,
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶ κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν εἶχον ἄφθονον ζῴων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
καὶ »Τὴν μὲν αὐτὸς« φησί »λήψομαι πρῶτος·
»βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κἀκείνην,
»ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός· ἡ τρίτη δ' αὕτη
»κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.«
Μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μηδὲν ἀνθρώπῳ
δυνατωτέρῳ σύναπτε, μηδὲ κοινώνει.

ξη'.

ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
»Οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον οὐδὲ τοξεύσει.«
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἠρίδαινε τῷ Φοίβῳ.
Ἑρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας
τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεὶς πρῶτος,
τὸ βέλος ἔπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπου.

ὁ Ζεὺς δὲ διαβὰς ταὐτὸ μέτρον εἱστήκει,
καὶ »Ποῦ βάλω, παῖ;« φησίν· »οὐκ ἔχω χώραν.«
τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπου χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς πράγμασι κεχρημένον.

ξθ΄.

ΛΑΓΩΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Θάμνου λαγωὸν τὸν δασύπουν ἀναστήσας
κύων ἐδίωκεν, οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν·
δρόμῳ δ᾽ ἐλείφθη. καί τις αἰπόλος σκώπτων
»Ὁ πηλίκος σου« φησὶν »εὑρέθη θάσσων.«
ὁ δ᾽ εἶπεν· »Ἄλλως ἄλλον ἁρπάσαι σπεύδων
»τρέχει τις, ἄλλως δ᾽ αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῴζων.«

ο΄.

ΘΕΩΝ ΓΑΜΟΙ.

Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐζεύχθη,
παρῆν ἐφ᾽ ἅπασι Πόλεμος ἐσχάτῳ κλήρῳ.
Ὕβριν δὲ γήμας, ἣν Ἄρης κατειλήφει,
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη·
ἕπεται δὲ ταύτῃ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.
Μή γ᾽ οὖν ἔθνη που, μὴ πόλεις τὰς ἀνθρώπων
ὕβρις ἐπέλθοι προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ᾽ αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἥξει.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

οα΄.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ἰδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
βάπτουσαν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρώτης
„Ὦ πέλαγος« εἶπεν, »εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
»ἀνηλεὲς στοιχεῖον, ἐχθρὸν ἀνθρώποις!“
ἤκουσε δ' ἡ θάλασσα καὶ γυναικείην
λαβοῦσα φωνὴν εἶπε· »Μή με βλασφήμει·
»ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τούτων,
„ἄνεμοι δὲ πάντες, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.
»τούτων δὲ χωρὶς ἂν ἴδῃς με καὶ πλεύσῃς,
»ἐρεῖς με τῆς σῆς ἠπιωτέρην γαίης.«
Ὅτι πολλὰ χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χεῖρον, ὡς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους, οἵ τινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς δυνάστας βλάπτειν πεφύκασι τοὺς πέλας, οἳ παραπλήσιοί εἰσιν ἀνέμοις χειμερίοις.

οβ΄.

ΟΡΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ.

Ἰρίς ποτ' οὐρανίοισι πορφυρῇ κῆρυξ
πτηνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἠκούσθη·
καὶ πάντ' ἀέθλων ἔσχεν ἵμερον ζῴων.
ἔσταζε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη,

καὶ θερινὸν ὕδωρ καὶ διαυγὲς εἱστήκει,
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνίθων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσούς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.
ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοιὸς εἰς κρήνην,
γέρων κορώνης υἱός· ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
πτερὸν καθ' ὑγρῶν ἐντὸς ἁρμόσας ὤμων,
μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
καὶ πρὸς θεοὺς ἤϊξεν αἰετοῦ κρείσσων.
ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει καὶ παρεῖχε τὴν νίκην,
εἰ μὴ χελιδὼν αὐτόν, ὡς Ἀθηναία,
ἤλεγξεν, ἑλκύσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
ὁ δ' εἶπεν αὐτῇ· »Μή με συκοφαντήσῃς.«
τὸν δ' ἄρα τρυγὼν ἐσπάραττε καὶ κίχλα,
καὶ κίσσα, καὶ κορυδαλὸς οὐν τάφοις παίζων,
χὠ νηπίων εὔθηρος ὀρνέων ἴρηξ,
τά τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοιὸς ἐγνώσθη.
Ὦ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
ξένοις γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ τούτων.

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπείσακτον αὐτοῖς περιθέντες κόσμον ἀλλοτρίῳ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιούτου γυμνωθεῖεν, γέλως λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὁρῶνται.

ογ'.

ΙΚΤΙΝΟΣ.

Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·
ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον, οὔτε τὴν κρείττω
φωνὴν θελήσας ἔσχεν, οὔτε τὴν πρώτην.

Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετα χεῖρας ἀστοχοῦσι.

οδ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΙΠΠΟΣ, ΒΟΥΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἵππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους
κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.
κἀκεῖνος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας
παρῆγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἑστίῃ θάλψας
πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων,
κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·
ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεζος εἱστήκει.
ξενίας δ' ἀμοιβὴν ἀντέδωκαν ἀνθρώπῳ,
μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων·
ὁ μὲν ἵππος εὐθύ· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις
ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἥκων
μοχθεῖ φίλεργός τ' ἐστὶν ὄλβον ἀθροίζων·
ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους.
διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας
καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφὴν μόνον σαίνει,
ἀεὶ δ' ὑλακτεῖ καὶ ξένοισιν οὐ χαίρει.

Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων, τῶν μηδεμίαν τοῖς ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκείους τὴν στοργὴν περιιστώντων ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.

οε'.

ΙΑΤΡΟΣ ΑΤΕΧΝΟΣ.

Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀῤῥώστῳ
πάντων λεγόντων· „Μὴ δέδιθι, σωθήσῃ γάρ·
„πάθος μέν ἐστι χρόνιον, ἀλλ' ἔσῃ ῥάων.«
ὁ δέ γ' ἀτεχνὴς ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·
„Ἕτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
»οὐκ ἐξαπατῶ σε," φησίν, „οὐδ' ἐνεδρεύω·
»τὴν αὔριον γὰρ τὸ μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ."
ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῄει.
χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
προῆλθεν ὠχρός, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ' ἰατρὸς αὐτῷ „Χαῖρ'" ἔφη συναντήσας,
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπεν· „Ἠρεμοῦσι, τῆς Λήθης
»πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χὠ μέγας Πλούτων
„πρῴην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν
»ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους.
»ἀνέγραφον δὲ πάντας· ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
„καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
„εὐθὺς προσῆλθον ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων
»κἀπώμοσ' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
»ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.«

Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματί τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πεῖραν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.

ος΄.

ΙΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ.

Ἱππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
ἐπεὶ δ᾽ ἐπαύσατ᾽, ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ᾽ εἶχεν ἐκ δήμου,
τότ᾽ ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
κορμοὺς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
μισθῷ δὲ φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖον,
τὸ πνεῦμα σῴζων ἐπ᾽ ἀχύροισι δυστήνοις,
σάγην τε νώτοις ἔφερεν, οὐκέθ᾽ ἵππευσιν.
ὡς δ᾽ αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
σάλπιγξ τ᾽ ἐκέλευε πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν,
ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
κἀκεῖνον αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
ὁ δεσπότης παρῆγεν, ὡς ἐφιππεύσων.
ὁ δ᾽ ὀκλάσας ἔπιπτεν οὐκέτ᾽ ἰσχύων.
»Ἔντασσε πεζοῖς σαυτὸν“ εἶπεν „ὁπλίταις·
»σὺ γάρ μ᾽ ἀφ᾽ ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
»πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

Μηδαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι. τὸ γὰρ μὴ οὕτω γινόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.

οζ'.

ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ δεδηχὼς στόματι τυρὸν εἱστήκει·
τυροῦ δ' ἀλώπηξ ἱχανῶσα κερδῴη
μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
„Κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
„θηητὸς αὐχήν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις·
„ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις·
„ὁ τοῖος ὄρνις κωφὸς ἐσσὶ κοὐ κρώζεις!"
κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίην ἐχαυνώθη,
στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει.
τὸν δ' ἡ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσσῃ
„οὐκ ἦσθ' ἄφωνος" εἶπεν, „ἀλλὰ φωνήεις.
„ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα· νοῦς δέ σοι λείπει."

Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐπαίνοις ἐξαπατᾶσθαι· ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰώθασι γίνεσθαι.

οη'.

ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.

Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
„Μὴ κλαῖε, μῆτερ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὔχου
„νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι."
„Καὶ τίς σε" φησί „τῶν θεῶν, τέκνον, σώσει;
„τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;"

Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησίν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.

οθ′.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΣΚΙΑ.

Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου.
καὶ δὴ παρῄει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥείθρῳ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.
ἀλλ' οὔτ' ἐκείνην εὗρεν, οὔθ' ὃ βεβλήκει,
πεινῶσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξῄει.
Βίος ἀβέβαιος παντὸς ἀνδρὸς ἀπλήστου
ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀνήλωται.

π′.

ΚΑΜΗΛΟΣ.

Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ' ὑπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἡ δ' εἶπ'· »Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
»ἄνευ γέλωτος, μή τι κἂν χορῷ παίζειν.«

Ἀντίῤῥησιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἱρουμένων πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοουμένους.

πα′.

ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Κερδὼ πιθήκῳ φησίν· »Ἣν ὁρᾷς στήλην,
»ἐμὴ πατρῴη τ' ἐστὶ κἄτι παππῴη.«
κερδοῖ πίθηκος εἶπεν· »Ὡς θέλεις ψεύδου,
»ἔλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.«

Κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψεῦδος,
κἂν λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλῃ.

Οὕτως οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὄψιν οὐκ ἔχουσι.

πβ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη·
φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίτης.
κερδὼ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὡς ἐκινήθη
πρὸς μῦν ὁ πάντων βασιλεύων λέων θηρῶν.
ὁ δ' „Οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
„δέδοικα, μή μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
„κακὴν δὲ μελέτην ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει.“
Ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὑβριζόντων,
κἂν μικρὸν ᾖ, κώλυε μηδὲ συγχώρει
εὐκαταφρόνητον σαυτὸν εἶναι τοῖς φαύλοις.

Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρονεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.

πγ'.

ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Κριθάς τις ἵππου πᾶσαν ἡμέραν πίνων
ἔτριβεν, ἐκτένιζε δ' ἡμέρῃ πάσῃ·
ὁ δ' εἶπεν· „Εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις

»καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πώλει.«
Τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
** * τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων.*

Ὁ παρὼν ῥηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.

πδʹ.

ΚΩΝΩΨ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου
μικρόν τʼ ἐπισχὼν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„Εἴ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ σαίνω,
„καθεδοῦμʼ ἀπελθὼν ποταμίας ἐπʼ αἰγείρου.«
ὁ δʼ „Οὐ μέλει μοι“ φησίν, „οὔτʼ ἐὰν μείνῃς,
οὔτʼ ἂν ἀπέλθῃς· οὐδʼ ὅτʼ ἦλθες ἐγνώκειν.“
Γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὢν κατʼ ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθʼ ὥς τις ὢν σφόδρα.

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνάτου, ὑπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένου.

πεʹ.

ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΙ.

Κυσίν ποτʼ ἔχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.
κύων δʼ Ἀχαιὸς ᾑρέθη κυνῶν δήμου
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἔμελλεν, ἐβράδυνεν. οἱ δʼ ἐπηπείλουν,

εἰ μὴ προάξει τὴν μάχην ἐνεδρεύσει.
»Ἀκούσατ'“ εἶπεν, „οὐ χάριν διατρίβω,
»τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρὴ δ' ἀεὶ προβουλεύειν.
»τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὁρῶ πάντων
„ἕν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
»οἱ δ' ἐκ Μολοσσῶν· εἰσὶν οἵδ' Ἀκαρνάνων,
„ἄλλοι δὲ Δόλοπες· οἱ δὲ Κύπρον ἢ Θρᾴκην
„αὐχοῦσιν· ἄλλοι δ' ἄλλοθεν. τί μηκύνω;
„τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἕν ἐστιν ὡς τούτοις.
»ἄλλοι μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις·
»ἔνιοι δὲ λαμπροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
»ἄλλοι δὲ λευκοί· πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
„εἰς πόλεμον ἄρχειν« εἶπε »τῶν ἀσυμφώνων
»πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοις;“
Συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.

πς'.

ΑΛΩΠΗΞ ΟΓΚΩΘΕΙΣΑ

Κοίλωμα ῥίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη.
ἐν τῇ δ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πήρη,
ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης·
ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πήρην
ἐξέφαγε· γαστὴρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη,
στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδῦναι.
ἑτέρα δ' ἀλώπηξ, ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
σκώπτουσ' „Ἀνάμεινον“ εἶπεν, „ἄχρι πεινήσῃς·
„οὐδ' ἐξελεύσῃ πρότερον, ἄχρι τοιαύτην
„τὴν γαστέρα σχῇς, ἡλίκην ὅτ' εἰσῄεις.“

Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς

πλεονεξίαν τοῦ πέλας, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

πζ'.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Κύων λαγωὸν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
ἐδίωκε δάκνων αὐτόν, εἰ κατειλήφει·
μεταστραφεὶς δ' ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων.
ὁ λαγωὸς „Ἁπλοῦν" δ' εἶπε „θηρίον γίγνου·
„φίλος εἶ; τί δάκνεις; ἐχθρὸς εἶ; τί οὖν σαίνεις;"
Ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὔτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν, οὔτε πιστεύειν.

πη'.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΝΕΟΣΣΟΙ.

Κορυδαλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων
καὶ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντᾴδων·
ὃς παῖδας εἶχε ληΐου κόμῃ θρέψας
λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων,
ὡς ξηρὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε· »Νῦν ὥρη
»πάντας λαβεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.«
καί τις κορυδαλοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουεν αὐτοῦ τῷ τε πατρὶ μηνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
ὁ δ' εἶπεν· „Οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν·
„ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν οὐκ ἄγαν σπεύδει.«
ὡς αὖθις ἦλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων
ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας,

μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον πέμψειν,
μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματηφόροις δώσειν
εἶπεν, κορυδαλὸς παισὶ νηπίοις· „Ὄντως
„νῦν ἔστιν ὥρη, παῖδες, ἀλλαχοῦ φεύγειν,
„ὅτ᾽ αὐτὸς αὑτῷ κοὐ φίλοισι πιστεύει.

Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐμπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταφρονεῖν, θαῤῥοῦντας ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

πθ΄.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΙΟΝ.

Λύκος πότ᾽ ἄρνα πεπλανημένον ποίμνης
ἰδὼν βίᾳ μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἁρπάξων,
ἔγκλημα δ᾽ ἔχθρας εὐπρόσωπον ἐζήτει.
„Σύ μ᾽,« εἶπε, »πέρυσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.«
»Ἐγὼ οὐ περυσινός, * ἐπ᾽ ἔτος ἐγεννήθην.«
»Οὐκοῦν σὺ τὴν ἄρουραν, ἣν ἔχω, κείρεις.«
„Οὔπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ᾽ ἐβοσκήθην.“
»Οὐδ᾽ ἆρα πηγὴν ἐκπέπωκας ἣν πίνω;«
„Θηλὴ μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῴη.«
τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβών τε καὶ τρώγων
»Ἀλλ᾽ οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε „τὸν λύκον θήσεις,
„κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.«

Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ᾽ εὔλογος ἀπολογία πείθει.

ϟ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΝΕΒΡΟΣ.

Λέων ἐλύσσα· τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
ἰδὼν ἔφησεν· „Ἡμέων ταλαιπώρων!
„τί γὰρ μεμηνὼς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
„ὃς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;“

Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἱμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.

ϟα'.

ΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.

Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
σπήλυγγα κατέδυ ποιμένων ὀρειφοίτων,
ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μείνας
τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
ὁ δ' εἶπεν· „Οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνω.
„ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
„ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
„πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην αὐτοῖς συμφοράν.

ϟβ'.

ΚΥΝΗΓΟΣ ΔΕΙΛΟΣ.

Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
ἴχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·

δρυτόμῳ δὲ μακρᾶς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
„Ὦ πρὸς σὲ Νυμφῶν," εἶπεν, „ἆρα γινώσκεις
„ἴχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;"
κἀκεῖνος εἶπεν· „Ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
„αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω."
ὁ δ' ὠχριήσας γομφίους τε συγκρούων
„Μή μοι χαρίζου" φησί „πλεῖον οὗ χρῄζω·
„τὸ δ' ἴχνος εἰπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς."

Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς λόγοις μὲν ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.

ϟγ΄.

ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Λύκων παρῆσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποίμνην,
ὅρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνας πρὸς αἰκίην,
δι' οὓς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
μωρὰ δὲ ποίμνη καὶ τὰ πάντα βληχώδης
πέμπειν ἔμελλεν. ἀλλά τις γέρων ἤδη
κριὸς βαθείῃ φρικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
„Καινῆς γε ταύτης" εἶπε „τῆς μεσιτείης!
„ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,
„δι' οὓς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως
„ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;"

Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, κἂν ὅρκοις τυχὸν τὴν εἰρήνην λαλῶσι.

ϟδʹ.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΙΔΙΟΣ.

Λύκῳ ποτ᾽ ὀστοῦν φάρυγος ἐντὸς ἠρείσθη·
ἐρῳδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν
ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
ἀνελκύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
ὁ δ᾽ ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθέως ᾔτει.
κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
»Σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ« φησί »τῶν ἰατρειῶν,
»κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σῴην.«
Κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ·
ἀλλ᾽ ἀρκέσει σοι, μή τι τῶν κακῶν πάσχειν.

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὖ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ τὸ μὴ μόνον βλάψαι.

ϟεʹ.

ΛΕΩΝ ΝΟΣΗΣΑΣ.

Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας·
φίλην δ᾽ ἀλώπεκ᾽ εἶχεν, ᾗ προσωμίλει.
ταύτῃ ποτ᾽ εἶπεν· »Εἰ θέλεις με σὺ ζῴειν —
»πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ᾽ ἀγρίαις πεύκαις
»κεῖνον τὸν ὑλήεντα δρυμὸν οἰκούσης·
»καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ᾽ ἰσχύω —
»σὺ δ᾽ ἂν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἥξει,
»λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.«
ἀπῆλθε κερδώ· τὴν δ᾽ ὑπ᾽ ἀγρίαις ὕλαις

σκιρτῶσαν εὗρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης·
ἔκυσσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
προσεῖπε χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἥκειν.
„Ὁ λέων," ἔφασκεν, „οἶδας, ἔστι μοι γείτων·
„ἔχει δὲ φαύλως κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν.
„τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει,
„διεσκοπεῖτο· σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων,
„ἄρκτος δὲ νωθής, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
„τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
„ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιωτάτην κρίνει·
„γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζώει·
„κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἑρπετοῖς φύει,
„δένδροις ὅμοιον κοὐχ ὁποῖα τῶν ταύρων.
„τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρώθης
„μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
„τότ' ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
„δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
„ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
„πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ·
„χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις·
„δοκῶ δὲ καί σε, τέκνον. εἴ τι τῆς γραίης
„κεφαλῆς ἀκούεις, ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
„ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
„τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
„ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
ὣς εἶπε κερδώ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαυνώθη
λόγοισι ποιητοῖσιν· ἦλθε δ' εἰς κοίλην
σπήλυγγα θηρὸς καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
ὄνυξιν οὖατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
σπουδῇ διωχθείς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
κερδὼ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,

ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
κἀκεῖνος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων·
ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη.
πάλιν δὲ καθικέτευε κερδὼ φωνήσας,
ἄλλον τιν' εὑρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
„Χαλεπὸν κελεύεις αὖθις, ἀλλ' ὑπουργήσω."
καὶ δὴ κατ' ἴχνος, ὡς σοφὴ κύων, ᾔει,
πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας·
ἀεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα,
μή πού τις ἔλαφος ᾑματωμένη φεύγει·
τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἀνωδήγει,
ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἱστήκει.
ἐλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχεν ὦτα καὶ κνήμας,
χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην· ἔφη δ' οὕτω·
„Σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με, καὶ φεύγω.
„ἀλλ', ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
„ἤν μοι προσέλθῃς καί τι γρύξαι τολμήσῃς.
„ἄλλοις ἀλωπέκιζε τοῖς ἀπειρήτοις·
„ἄλλους δὲ βασιλεῖς ὑπερέθιζε καὶ ποίει."
τῆς δ' οὐκ ἐτέρφθη θυμός· ἀλλ' ὑποβλήδην
„Οὕτως ἀγεννής" φησί „καὶ φόβου πλήρης
„πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;
„ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύων
„μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθεν νωθείης
„ἔψαυσεν ὠτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
„ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
„ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.
„σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀῤῥώστου,
„βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
„καὶ νῦν ἐκεῖνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,

„λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην,
„βασιλέα δέ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
„οἴμοι πονηροῦ δεσπότου! τί ποιήσω;
„ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ.
„ἀλλ' ἐλθὲ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
„μηδ' ἐπτόησο πρόβατον οἷον ἐκ ποίμνης.
„ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
„οὕτω γένοιτό σοι μόνῃ με δουλεύειν,
„ὡς οὐδὲν ἐχθρὸν ὁ λέων, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης
„τίθησι πάντων κυρίαν σε τῶν ζῴων."
τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιΐνην
ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.
ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἱστήκει
πεινῶσα θήρης· καρδίην δὲ νεβρείην
λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως·
καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει.
λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας
μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει
καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἠρεύνα·
κερδὼ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
„Οὐκ εἶχε πάντως« φησί· »μὴ μάτην ζήτει.
»ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
»ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;«

Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἄφυκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.

ϟϛʹ.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΕΙΟΣ.

Λύκος παρῄει θριγκόν, ἔνθεν ἐκκύψας
ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.
κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·
»Ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχήσῃ.«
Ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει·
διὰ καιρὸν ἰσχύων τι μηδεὶς γαυρούσθω.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.

ϟζʹ.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
κἀκεῖνος ἥξειν εἶπεν, οὐχ ὑποπτεύσας.
ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύρας λεοντείους,
ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκεῖα πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας, βουδόρους νεοσμήκτους,
πρὸς τῇ θύρᾳ δὲ μηδὲν ἀλλ' ἢ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾤχετ' εἰς ὄρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.
ὁ δ' »Ἦλθον« εἶπε, »καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
»οὐκ ἦν ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ.«

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐπιὸν πάντως δεινὸν προορῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

ϟη'.

ΛΕΩΝ ΜΝΗΣΤΗΡ.

Λέων ἁλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὡραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτης,
οὐδέν τι δύσνουν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας,
»Δίδωμι γῆμαι« φησί „καὶ διδοὺς χαίρω.
„τίς οὐ δυνάστῃ καὶ λέοντι κηδεύσει;
„φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
„σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἡμῖν
„φέρεις ὀδόντας; τίς κόρη σε τολμήσει
„ἀφόβως περιβαλεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσει;
»πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον, εἰ γάμου χρῄζεις,
»μηδ' ἄγριος θήρ, ἀλλὰ νυμφίος γίγνου.«
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἐξεῖλε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλης
ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δείξας
τὴν παῖδ' ἀπῄτει. τὸν δ' ἕκαστος ἠλοία,
ῥοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
ἔκειτο δ' ἀργός, ὥσπερ ὗς ἀποθνήσκων,
γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
σοφίῃ διδαχθείς, ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
ἐρᾷν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.
Αὐτός τις αὑτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
ὧν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.

ϟθ'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε· ποῦ τραφεὶς οὕτω

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
»Ἄνθρωπος« εἶπε »δαψιλής με σιτεύει.«
»Ὁ δέ σοι τράχηλος« εἶπε »πῶς ἐλευκώθη;«
»Κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
»ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.«
λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας »Ἐγὼ τοίνυν
»χαίρειν κελεύω« φησί »τῇ τροφῇ ταύτῃ,
»δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει.«

Ὅτι αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζῴειν· φευκτέον ὁ μῦθος παραινεῖ.

ρ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐζήτει
κοινωνὸς εἶναι· χὠ λέων »Τί κωλύει;«
πρὸς αὐτὸν εἶπεν. »ἀλλ' ἐνέχυρον δώσεις
»τὠκύπτερά σου μή μοι μεθεῖναι τὴν πίστιν·
»πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;«

Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεύειν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.

ρα'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λύκος τις ἁδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν. ὁ δ' ἀγνώμων
τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὡμίλει.

κερδὼ δ' ἐπισκώπτουσα »Μὴ φρενωθείην«
ἔφη »τοσοῦτον, ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης.
»σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
»ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίγνῃ.«

Πρὸς τοὺς ὑπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους κἀντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους, ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν.

ρβ'.

ΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΔΙΚΑΙΩΣ.

Λέων τις ἐβασίλευεν, οὐχὶ θυμώδης
οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρᾷος δ' ἄρα καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου, φασὶ δή, δυναστείας
τῶν ἀγρίων ἀγυρμὸς ἐγεγόνει ζώων,
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων
τὰ ζῷα πάντα. ὡς δ' ὑπέσχον εὐθύνας
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάγρῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτὼξ λαγωὸς εἶπεν· »Ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
»τὴν ἡμέραν ἀεί ποτ' ηὐχόμην, ἥτις
»καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τἀσθενῆ θήσει.«

Ἔπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρᾴῳ καὶ λίαν δικαίῳ.

ργ'.

ΛΕΩΝ ΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΘΗΡΙΑ.

Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν,
πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ γεγηράκει,

κοίλης ἔσω σπήλυγγος ὡς νόσῳ κάμνων
ἔκειτο, δολίως οὐκ ἀληθῶς ἀσθμαίνων,
φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων.
θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἀγγέλου φήμη,
καὶ πάντες ἤλγουν, ὡς λέοντος ἀῤῥώστου·
ἐπισκοπήσων δ' εἷς ἕκαστος εἰσῄει.
τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
κατήσθιεν· γῆρας δὲ λιπαρὸν ηὑρήκει.
σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε καὶ πόῤῥω
σταθεῖσα »Βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
κἀκεῖνος εἶπε· „Χαῖρε, φιλτάτη ζῴων.
„τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
„δεῦρο, γλυκεῖα, καί με ποικίλοις μύθοις
»παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης.«
»Ζώοιο!« φησίν, „εἰ δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·
„πολλῶν γὰρ ἴχνη θηρίων με κωλύει,
»ὧν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὅ μοι δείξεις.«
Μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

Οὕτω τινῶν οἱ κίνδυνοι διδαχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σωτηρίας.

ρδ'.

ΚΥΩΝ ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ.

Λάθρα κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορᾶς σείων
ἠλαζονεύετ'· ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· „Ὦ τάλαν, τί σεμνύνῃ;

»οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον, οὐδ' ἐπιεικείης,
»σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.«

Ἔλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθοιεν.

ρε'.

ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ᾧ λέων συναντήσας
ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος, σταθεὶς πόῤῥω,
»Ἀδίκως ἀφείλω τῶν ἐμῶν« ἐκεκράγει.
λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων·
»Σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη;«

Ὁ μῦθος δικαίως καὶ προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους, ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.

ϛ'.

ΛΕΩΝ ΠΡΑΙΟΣ.

Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐζήλου,
καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
ὅσων ἀρίστην ὀρτρόφων φυὴν ἔγνω,
φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειρᾶτο.
πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
θηρῶν ὅμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
ὁ δ' εἱστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
ἅδην τιθεὶς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.

φίλην δὲ κερδὼ καὶ σύνοικον εἰλήφει,
μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήτει.
γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
ταὐτὸν παρετίθει δεσπότῃ τε κἀκείνῳ,
ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
κερδὼ δ' ἑώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν·
καὶ δή ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα,
δείπνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν·
»Κερδοῖ σοφή, λάλησον ὥσπερ εἰώθεις·
»φαιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.«
ἡ δ' εἶπεν· »Ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
»πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
»οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει·
»τὰ δ' ἔπειτα« φησί »προσκοπουμένη κλαίω.
»καθ' ἡμέραν γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἶτ' ἄλλος
»ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαῖνον,
»τάχ' οὐδ' ἑώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.«
Ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ἱλέως τε μειδήσας·
»Εἶπον πιθήκῳ ταῦτα, μηδ' ἐμοὶ μέμφου.«

Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν ποιεῖ ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.

ρζ'.

ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.

Λέων ἀγρεύσας μῦν ἔμελλε δειπνήσειν·
ὁ δ' οἰκοτρὶψ κλὼψ ἐγγὺς ὢν μόρου τλήμων

τοιοῖσδε μύθοις ἱκέτευε τὸν θῆρα·
»Ἐλάφους πρέπει σοι καὶ κερασφόρους ταύρους
»θηρῶντι νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν·
»μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαῦσαι
»χειλῶν † ἀμέσσων. ἀλλά, λίσσομαι, φεῖδου.
»ἴσως χάριν σοι τῆσδε μικρὸς ὢν θήσω.«
γελάσας δ' ὁ θὴρ παρῆκε τὸν ἱκέτην ζῶντα·
καὶ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεανίσκοις
ἐδικτυώθη καὶ σφαλεὶς ἐδεσμεύθη·
κἀντεῦθεν † ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν.
ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας
στεῤῥόν τ' ὀδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα τοῦτο φῶς βλέψαι,
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.
Σαφὴς ὁ μῦθος εὖ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σῴζειν πένητας μηδὲ τῶν ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μῦθος μέν, ὦ παῖ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστιν εὕρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρίν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δὲ πᾶσιν εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἴσωπος ὁ σοφός· εἶπε καὶ Λίβυς θινὸς
λόχῳ Λιβύσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέῃ μούσῃ
δίδωμι, καθαρῷ χρυσίῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον, ὥσπερ ἵππον ὁπλίτην.
ὑπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρας ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσης
γρίφοις ὁμοίας ἐκφέρουσι ποιήσεις,

μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἤ με γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα πρηΰνας,
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

ρη'.

ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.

Μυῶν ὁ μέν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίζας, μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ,
» Μύρμηκος« εἶπε »ζῇς βίον ταλαιπώρου,
» ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων·
» ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
» τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείας.
» εἴ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις, ἀσωτεύσῃ,
» παρεὶς ὀρύσσειν ἀσπάλαξι τὴν χώρην.«
ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπό τε τοῖχον ἀνθρώπου.
ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων,
στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
ὁ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
καὶ τυρὸν ἦγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
ἀνέῳξε τὴν θύραν τις· ὁ δ' ἀποπηδήσας
στεινῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
ἄσημα τρίζων τόν τε πρόξενον θλίβων.

μικρὸν δ' ἐπισχών, εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας,
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρείτης
»Τοιαῦτα δειπνῶν« εἶπε »χαῖρε καὶ πλούτει,
»καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
»ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων·
»ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
»ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.«

Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου, καὶ κινδύνοις καθυποβάλλειν χάριν ῥεουσῶν ἡδονῶν.

ρθ'.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

„Μὴ λοξὰ βαίνειν," ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
»ὑγρῇ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν."
ὁ δ' εἶπε· „Μῆτερ, ἡ διδάσκαλος, πρώτη
„ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω."

Ἀντίῤῥησιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.

ρι'.

ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Μέλλων ὁδεύειν τῆς κυνός τις ἑστώσης
εἶπεν· »Τί χάσκεις; πάντ' ἕτοιμά σοι ποίει·

»μετ' ἐμοῦ γὰρ ἥξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίης
ἄρασά φησι· „Πάντ' ἔχω· σὺ δὲ βραδύνεις.“

Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον πρὸς τὸν ἐν ἑτοιμασίᾳ ὄντα, καὶ περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὔκαιρος.

ρια'.

ΟΝΟΣ ΑΛΑΣ ΦΕΡΩΝ.

Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
τοὺς ἅλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,
τούτους πρίασθαι· φορτίσας τε γενναίως
τὸν ὄνον κατῆγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπτούσης,
ὤλισθεν ἄκων εἴς τι ῥεῖθρον ἐξαίφνης,
καὶ συντακέντων τῶν ἁλῶν ἐλαφρύνθη·
ῥᾴων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἅλας δὲ πωλήσας
πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἦγε, καὶ πλείω
ἐπενετίθει τὸν φόρτον. ὡς δὲ μοχθήσας
διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὗπερ ἦν πεσὼν πρῴην,
ἑκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν πολλοὺς τήξας
γαύρως ἀνέστη κοῦφος ὥς τι κερδήσας.
ὁ δ' ἔμπορος τέχνην ἐπινοεῖ, καὶ πλείους
σπόγγους κατῆγεν ὕστερον πολυτρήτους
ἐκ τῆς θαλάσσης, τούς θ' ἅλας ἐμεμισήκει.
ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὡς προσῆλθε τῷ ῥείθρῳ,
ἑκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων
διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
βάρος δὲ διπλοῦν ἦλθε βαστάσας νώτοις.
Πολλάκις ἐν οἷς τις ηὐτύχησε καὶ πταίει.

ριβ'.

ΜΥΣ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγήσας
τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
ὤρυσσεν ἑστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν δ' ἐκκύψας
ὁ μῦς ἐφέρπει καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύξας·
» Οὐχ ὁ μέγας αἰεὶ δυνατὸς ἔσθ', ὅπου μᾶλλον
» τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.«

ριγ'.

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης,
κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε· » Πῶς σπεύδεις
» τὰ πρόβατα σῷσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμῖν;«

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.

ριδ'.

ΛΥΧΝΟΣ.

Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἑσπέρης ηὔχει
πρὸς τοὺς παρόντας, ὡς ἑωσφόρου κρείσσων,

λάμπειν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη
πνοῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
εἶπέν τις αὐτῷ· »Βαιὸν ἦν λύχνου πνεῦμα·
»τῶν δ' ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.«

Ὁ μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

ρι ε΄.

ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ' αἰθυίαις
λάροις τε καὶ κήϋξιν εἶπεν ἀγρώσταις·
»Κἀμὲ πτερωτὴν εἴθε τις πεποιήκοι!«
τῇ δ' ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
»Πόσον, χέλυμνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις,
»ὅστις σ' ἐλαφρὸν καὶ μετάρσιον θήσω;«
»Τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.«
»Τοιγὰρ διδάξω,« φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
ἔκρυψε νέφεσιν, ἔνθεν εἰς ὄρος ῥίψας
ἤραξεν αὐτῆς οὖλον ὄστρακον νώτων.
ἡ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα· »Σὺν δίκῃ θνήσκω·
»τί γάρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἡ πτερῶν χρεία,
»τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαινούσῃ;«

ρις΄.

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΜΟΙΧΟΣ.

Νυκτὸς μεσούσης ᾖδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε κἀξαναστᾶσα
θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
λαμπρᾶς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι,
κάτω μελάθρων ἦλθε καὶ θύρης ἔξω
ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
ὡνὴρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης,
ζητῶν ὅπου 'στί, κοὐκ ἰδὼν δόμων εἴσω
μηδὲν χανών τε καὐτὸς ἦλθεν εἰς οἶμον,
καὶ τῇ συνεύνῳ φησί· » Μηδὲν ἐκπλήσσου,
»τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πεῖσον εἰς δόμους εὕδειν.«
ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κἀκεῖνος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραθύμει.
Τουτὶ μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου,
κακὸν ἐπιχαίρειν ὅταν ἔχῃ τις ἐκτῖσαι.

ριζ΄.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Νεώς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ἰδών τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἑνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἑσμὸς ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν.
ὑφ' ἑνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.

Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
„Εἶτ' οὐκ ἀνέξῃ" φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι
„ὑμῶν δικαστάς, οἷος εἶ σὺ μυρμήκων;"

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ.

ριη'.

ΧΕΛΙΔΩΝ ΔΙΚΑΣΤΑΙΣ ΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑ.

Ξουθὴ χελιδών, ἡ πάροικος ἀνθρώπων,
ἦρος καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
κἀκεῖ νεοσσῶν ἑπτὰ γίνεται μήτηρ,
οὔπω πτερίσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων.
ὄφις δὲ τούτους ἑρπύσας ἀπὸ τρώγλης
ἅπαντας ἑξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
παίδων ἀώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
„Οἴμοι" λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μοίρης!
„ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων,
„ἔνθεν χελιδὼν ἠδικημένη φεύγει."

Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος, βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν πράξασι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν ἀνάληψιν παρεχομένων.

ριθ΄.

ΑΓΑΛΜΑ ΕΡΜΟΥ.

Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης·
σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέραν θύων
ἔπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη·
χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐῤῥύη καταγείσης,
ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν· „Ἑρμεία,
„σκαιός τις εἶ καὶ τοῖς φίλοισιν ἀγνώμων,
„ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
„ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἠμείψω.
„τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν."
Καὶ τοὺς θεοὺς Αἴσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους·
πλέον οὐδὲν ἕξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφεληθείης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

ρκ΄.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

Ὁ τελμάτων ἔνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζῴοις
ἰατρὸς εἶναι φαρμάκων ἐπιστήμων,
οἵων τάχ' οὐδεὶς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων
ὃς Ὄλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεύει.
„Καὶ πῶς" ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
„ὃς σαυτὸν οὕτω χωλὸν ὄντα μὴ σῴζεις;"

Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον, ἄλλους παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.

ρκα'.

ΟΡΝΙΣ ΚΑΙ ΑΙΛΟΥΡΟΣ.

Ὄρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύψας
αἴλουρος εἶπε· „Πῶς ἔχεις; τίνων χρῄζεις;
„ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σῴζου.“
ἡ δ' „Ἐὰν ἀπέλθῃς,“ εἶπεν, „οὐκ ἀποθνήσκω.“

Πρὸς τοὺς πονηρᾷ διαθέσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος εὔκαιρος.

ρκβ'.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ὄνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἱστήκει·
λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῆ δείσας
ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „Ὦ λύκε, θνήσκω,
„μέλλω δ' ἀποπνεῖν· σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω.
„σὺ μᾶλλον ἢ γὺψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις.
„χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῆ τε καὶ κούφην,
„ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσας,
„ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς Ἅιδου.“
κἀκεῖνος εἰπὼν „Χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
ὀδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξῄρει.
ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
ῥῖνας, μέτωπα, γομφίους τ' ἀλοιήσας.
„Οἴμοι!“ λύκος „τάδ'“ εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω.

„τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν,
„μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύειν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.

ρκγ'.

ΟΡΝΙΣ ΧΡΥΣΟΤΟΚΟΣ.

Ὄρνιθος ἀγαθῆς ᾠὰ χρυσᾶ τικτούσης,
θησαυρὸν ᾤεθ' ὁ δεσπότης ἐνευρήσειν
ἐν τῇσδε πλεῖστον ἐγκάτοις ἀγερθέντα·
κἄκτεινε ταύτην, ἀθρόον † μέλλων λήψειν.
εὑρὼν δ' ὅμοια τἄνδον ὀρνέοις ἄλλοις
ᾤμωζε πολλὸν ἐλπίδων ἀτευκτήσας·
πλείονος ἔρως γὰρ ἐστέρησε τῶν ὄντων.

ADNOTATIO CRITICA.

Sigla. A = Minoidis Menae apographum.
B = Boissonade.
K = Editio Knochii, quatenus libris scriptis nititur.

Tit. *ΒΑΒΡΙΟΥ* B: *Βαλεβρίου* A. — *ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ.* „In A quidem est *μῦθοι*, sed me monuit *Μηνᾶς* serius vidisse se codicem obscure quidem, sed certissime, *μυθίαμβοι* nomen tenere." B.

Prooem. v. 2. *ὦ Βράγχε τέκνον.* Hunc Branchum, collato versu primo prooemii litterae *M*, filium nothum Imperatoris Alexandri Severi, Babrii discipulum, fuisse suspicatur B. — v. 4. *τις* B: *τῆς* A. „Fit saltus a prima aetate aurea ad tertiam, secunda omissa, librario, puto, negligentius properante." B. Ut rem nimis notam, de qua nihil fere novi dicere poterat, argenteam praeteriit poëta; nam post secundum iam versiculum sequentem excidisse parum probabile est. Or. — 4. Fort. *θείην*. conf. Fab. 15, 8. Bait. — 5. *πέμπτη* B: *μέμπτη* A. — *σιδηρᾶ*] „Auctorem fere puto scripsisse *σιδηρῆ* ipsum." B. Conf. Fab. 72, 1. — 6. *τῆς δὲ χρυσῆς* ex emendatione vere aurea Dübneri B: *τῆς δε . . . σῆς*, deleta syllaba, A. — *καὶ τὰ λοιπὰ*] »Ni mutentur verba *τὰ λοιπά*,

patet periisse versus huius finem cum initio sequentis, cuius erit clausula καὶ τὰ λοιπὰ τ. ζ. Cogitabam de corrigendo καὶ τὰ φῦλα, καὶ τὰ πολλά, vel τὰ πλεῖστα τ. ζ., sed est nimia literarum in utroque nomine differentia." B. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ζώων sunt *etiam cetera animalia*, scil. praeter hominem. Nihil igitur deest neque quidquam mutandum. BAIT. — ζώων A. »Scripsi ζῴων quod fere semper A exhibeat ῳ, ut in σῷος, σῴζω.« B. — 19. Versum hunc ὑπέρμετρον dedimus qualem exhibet A: ἐλάλει δὲ δελφὶς, Βράγχε, νηῒ καὶ ταύτῃ B. Alius vir d. delendum censuerat v. Βράγχε. Ipse B coniecit etiam: Καὶ πόντιος ἰχθύς, Βράγχε νηῒ καὶ ταύτῃ. Sauppius: ἐλάλει δὲ πόντος, Βράγχε νηῒ καὶ ναύτῃ. — 16. Fort. ἐλευθέρης. BAIT. — 17–19. Hos quoque versus intactos reliquimus quemadmodum leguntur in A: ὡς νῦν ἕκαστον ἂν θείης ἐν τῇ μνήμῃ - - - θηλάσσαι B; ὧν νῦν ἕκαστον ἵνα τιθῇς ἐν τῇ μνήμῃ, μελισταγές σοι, λῷστε, κηρίον θήσω, πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλ' ἀφηδύνας Dübnerus; ὧν νῦν ἕκαστον ὄφρα θείης ἐν (vel ὄφρα θῇς ἐν τῇ) μνήμῃ μελισταγὲς σῷ νῷ κτλ. Sauppius.

Fab. 1. Indices fabellarum addidit B. — v. 3. φυγή B: φυγῆς A. — 4. θαρσήσας B in adnotatione: θαρσῆσαι A et B in contextu. Conf. Fab. 31. v. 12. — 5. αὐτῷ B: αὐτῷ A. — Verba *Μεῖνον* — μὴ σπεῦδε Sagittario restituit Baiterus: Leoni tribuerat B. — 6. μηδ' Baiterus: *Μὴ* δ' AB. — 7. μου nos: μοῦ B. — 9. οἰστὸς nos: ὀϊστὸς B. — »In affabulatione suadet *Μηνᾶς* mutare προσφερομένων in προφερομένων.« B.

Fab. 2. v. 2. ἐπεζήτει B: ἐζήτει A. — 3. »Forsan μή τις παρόντων.« B. Malim παριόντων. OR. — 15. τοῦ] Malim τῶν vel cum Sauppio τούς. BAIT. — »In affabulatione videtur A habere εἴσιδες.« B.

Fab. 3. v. 1. *Αἶγάς* B: αἶγά A. — 2. »Forsan scri-

pserat auctor: χρῄζων ῎Αγειν, ἐκαλεῖθ᾽· ὡς δ᾽ αἱ μὲν κτλ.« B. — 3. Fort. μιῆς. Bait. — 7. σε A: σὲ B.

Fab. 4. v. 6. Fort. Σωτηρίη. Bait.

Fab. 5. v. 1. 2. 9. Knochii fragm. 39. — 2. οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις Suidas in v. Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. — 4. οἶκον] εἴς που Sauppius. — γωνίῃ B in adnotatione. In contextum non recepit propter hiatum, quem vitare poterat scribendo πρὸς pro ὑπ᾽. Conf. Fab. 46. v. 7. — 7. Fort. αἰετός. Conf. Fab. 72, 14. 77, 5. 100, 1. 115, 4. 5. Bait. — 11. πλέον σε B: σε πλέον A.

Fab. 6. v. 1. ᾐόνα B: ἠϊόνα A. — 2. λεπτῷ τε B: λεπτῷ A. — ζῴων] Fort. σῴζων. Conf. Fab. 76, 9: τὸ πνεῦμα σῴζων. Bait. An ζητῶν? Or. — 4. ὡραίων B: ὡραῖον A. — 5. αὐτὸν οὕτως B: αὐτὸς οὗτος A. — 6. Suidas in v. ᾿Ωνον: Τί σοι τὸ κέρδος ἢ τίν᾽ ὦνον εὑρήσεις; quem versum Knochius ad Fab. 51. (Fragm. 33.) rettulit. Huc potius eum pertinere vidit B. — 8. ἀπέκνισεν B: ἔκνισε A. — 10. θαλασσείων B: θαλασσίων A. »Malim fere θαλασσαίων.« B. — 15. Fort. ὀξέῃ. conf. 25, 7. 73, 1. 77, 4. Bait.

Fab. 7. v. 7. μηδ᾽ nos: μὴδ᾽ A, μὴ δ᾽ B. — 8. εἷρπεν B: εἷρπε A. — 12. 13. Knochii fragm. 31. — 15. οὗ B: οὐ A. — 16. Fort. χρείῃ. Bait.

Fab. 8. »In affabulatione forsan καὶ τῆς scribendum.« B. Equidem malim v. διεστραμμένους in διεστραμμένως mutare. Bait.

Fab. 9. v. 3. ἡδυφωνίην Baiterus: ἡδυφωνείην AB. — 4. ἐτερέτιζεν cum Mena B: ἠτέριζεν A. — 5. Metro aptius foret ἔκαμε. Bait. — 7. δ᾽ ἰδὼν σπαίροντας B: δὲ ἰδὼν ἀσπαίροντας A. — 8. τοιαῦτ᾽ Sauppius: τοσαῦτ᾽ AB. — 9. ὀρχεῖσθαι A. — 12. τοῦθ᾽ ἕλῃς B: τοῦτο θέλῃς A. — 13. τοῦ B: τὸ A. — »In affabulatione malim adesse καὶ ante παρά.« B.

Fab. 10. v. 1. Knochii fragm. 22. – *Αἰσχρᾶς*] *Σαπρᾶς* Suidas (Bernhardyi) in v. *Ἥρα*. – Fort. *αἰσχρῆς*. Bait. – *κακοτρόπου* Suidas ibid. Adiectivum *κακόῤῥυπος* lexicis deest, quae habent *κακοῤῥύπαρος*. Bait. – 2. Fort. *ἰδίης*. Bait. – *ἑαυτοῦ* B: *αὑτοῦ* A. – *αἰτούσῃ* B in adnotatione: *αἰτούσης* A et B in contextu. – 4. Fort. *πορφύρην*. Bait. – 10. *ἦλθεν* B: *ἦλθε* A. — 13. *αἰσχροῖσιν* B: *αἰσχροῖς* A.

Fab. 11. v. 1. Fort. *ἐχθρὴν*. Bait. – 2. *αἰκίῃ* Orellius: *αἰτίῃ* AB. – 5. *λαβόντος* Orellius: *βαλόντος* AB. – 6. *φέρουσαν* B: *φεύγουσαν* A. – 7. *ἀμητὸς* A: *ἄμητος* B. – 8. *ὁ δ'* B: *ὅδ'* A. – 11. *τις* nos: *τὶς* AB.

Fab. 12. Knochii fab. 1. – v. 1. *ἐξεπωτήθη μακράν* cum Knochio B: *μακρὰν ἐξεπωτήθη* A. Malim cum eodem Knochio *μακρὸν ἐξεπωτήθη*. Bait. – 4. *τὸν Ἴτυν* K. – 5. 6. desunt in K. – 7. *ἡ*] *χἡ* K. – *χελιδών φησι* K. – *Φιλτάτη ζῴοις* (ut *ζῴοις* sit dativus) Knochius: *φιλτάτη, ζῴοις* (ut sit optativus) B. (*ζώεις* A.) Fort. *φιλτάτη ζωή*. Or. – 9. *ἔσχισεν* B: *ἔσχισε* A. – 9. 10. desunt in K. – 12. »Post hunc versum editiones (K) alium addunt quo caret A: *ὅπου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις*. quem non in ordinem recepi, quod edita fabula ad aliam Babriani opusculi recensionem pertinere videatur." B. – 13–17. desunt in K. – 15. »Malim *ἔννυχον*.« B. – *στίβῃ* B: *στείβῃ* A. – 16. *ἀγρῶτιν* B: *ἀγρώτην* A. „Malim etiam *ἀγρῶστιν*. Forsan et *πάντα τ'*. Vel *θάλπει; πάντα δ'* (aut *σ'*) *ἀγρῶστιν τήκει*." B. – 20. 21. desunt in K. – 20. *ὀργάδος* B: *ὀρχάδος* A. – *χωρίσσῃς* B: *χωρίσῃς* A. „Maluissem reperire *χώριζε*." B. – 22. *κἀπίμιξις* Baiterus: *καὶ ἐπίμιξις* A, *ἥ τε μίξις* K, *χἠπίμιξις* B, *ἡ 'πίμιξις τ'* Brunckius. – 23. *μνήμην παλαιῶν συμφορῶν ἀναφλέξει* K. – 24–27. desunt in K, item epimythium prosaicum. – 24. Fort. *Παραμυθίῃ*.

Bait. — δ' ὅταν πάλαι τις B: δὲ ὅτ' ἄν τις A. — εὐσθενῶν] εὐθενῶν Sauppius. — 27. οἷς B: ὧν A. — συνοικήσει Sauppius. — „In affabulatione velim scribi φερόντων τῶν κακῶν." B.

Fab. 13. v. 2. συνειλήφει B: συνειλήφη A. — 6. χροή με A. „An χροιή με?" B. — 11. τἄργα B: τὰ ἔργα A. — 12. ἥλως nos: ἧλως AB. — 13. μισήσῃ B: μισηθήσῃ A.

Fab. 14. v. 1. Knochii fragm. 4. — Ἄρκος Suidas in v. Ἐκτόπως. — 2. ἔφασκε Bailerus: ἔφασκεν AB. — 5. θρηνείτω B: θρηνήτω A.

Fab. 15. In affabulatione post v. ὑπεξουσίων puncto nos distinximus. Idem fecerat B in latina interpretatione.

Fab. 16. v. 7. ἐλπίσιν B: ἐλπίσι A. — 9. εἰώθεις B: εἰώθης A. — 10. γυναικὶ B: γυναικὸς A. In affabulatione pro μάλιστα exspectabas ἥκιστα. Sed conf. Epimythion Fab. 100. Bait. — ἀπάταις] Fort. ἀπειλαῖς. Or.

Fab. 17. v. 3. ἀγκυλογλώχιν. Hac voce augeri possunt Lexica. Bait. — „In affabulatione videtur legendum ἐξαπατῶντας. Cum infinitivo esset scribendum καὶ πρὸς τὸ μηκέτι κτλ. vel καὶ in ὡς mutandum." B.

Fab. 18. 1—3. Knochii fragm. 37. — v. 1. Βορέῃ (cum Suida s. v. Σισύρα et Schol. Aristoph. Ran. 1459) B: Βορέᾳ A. — 3. σισύρναν cum Toupio Knochius: σισύραν AB. Toupii emendationi non obstat v. 13., ubi σισύραν firmam sedem habet. Potuit enim utramque formam in eadem fabella adhibere, quemadmodum et ἀσπαίρω et σπαίρω adhibuit in Fab. 6. — ἐκδύσει A (cum Suida): ἐκδύσῃ Scholiastes, ἀπεκδύσει B. — 4. Βορέης B: Βορέας A. — φυσᾷ B: φύσας A. — 5. Fort. βίῃ. item v. 16. Conf. Fab. 47, 6. 95, 75. 102, 2. Bait. — συλήσειν B: συλλήσειν A. — 6. μᾶλλον A: μαλλὸν B, ingeniosius quam verius. — 11. ἀλέην B: ἄλ-

λην A. — 14. Βοῤῥῆς B: Βοῤῥᾶς A. Malim Βορέης sicut v. 1 et 4. Bait.

Fab. 19. v. 1. παρωρείῃ B: παρωρείη A. „Forsan παρ' αἰώρην, παρ' αἰώρῃ." B. — 4. ποσσὶ Baiterus: ποσσὶν AB. — θιγεῖν nos: θίγειν AB. — 5. τρυγητὸν A: τρύγητον B. — ἀκμαίη nos: ἀκμαία AB. Conf. fab. 22. v. 8. — 7. 8. Knochii Fragm. 14. — 7. „Suidas in Αἰώρα tres recitat versus hosce, auctore non nominato: ὡς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ' ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα, οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρας, παρῆλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην. Et hic habemus reliquias alterius recensionis." B. — 8. οὐ] μὴ Etymol. Magn. in v. Ὄμφαξ. — „In affabulatione A προβαλλομένῳ vel προβαλλομένων. Anonymus reposuit προβαλλομένους, quod sumpsi." B.

Fab. 20. v. 5. προσεκύνει τε B: προσεκύνει A. — κἀτίμα B in adnotatione: καὶ 'τίμα A et in contextu B. — 7. „Forsan κέντριζε." B. — 8. „In A, plena distinctione facta post εὖχου, hic versus ut epimythium a serie reliquorum seponitur. Sed concludit orationem Herculis." B.

Fab. 21. v. 2. πολεμίην nos: πολεμίαν AB. — 9. 10. „Malo ordine A: τὸν βοῦν — διπλοῦς —. Transpositionem feci iubente sententia." B.

Fab. 22. v. 5. Fort. νέης. Conf. Prooem. litterae *M*, v. 6. Bait. — Fort. γραίης. Conf. Fab. 95, 31. 104, 5. Bait. — 8. 9. Knochii fragm. 15. — 8. ἀκμαίη Tyrwhittus: ἀκμαία AB. „Scrib. ἀκμαίη." B in Addendis. — 9. εὕρισκε Suidas in v. Ἑκάστοτε. — 11. Fort. νέη. Bait. — 13. 16. εὖγε B: ἔυγε A. — 16. ἐκγυμνοῦται B: γυμνοῦται A. Sed totus hic versus e versu tertio decimo confictus videtur. Bait.

Fab. 23. v. 1. Fort. μακρήν. Conf. fab. 15, 4. Bait. — 4. Ἑρμῇ, νομαίῳ Πανὶ B: Ἑρμῇ νομαίῳ, Πανὶ A. —

8. Fort. βοῦν. Bait. — 11. ὥρην B: ὥραν A. conf. fab. 11, 6. 12, 4. 19, 4. 22, 1. 24, 1. 33, 1. 88, 6. 18. Bait. — ἐκφορουμένην B: ἐκφορουμένης A.

Fab. 24. v. 4–8. Knochii fragm. 6. — 4. οἷς] ὁ δ' Suidas in v. Παιάν. „Pro οἷς forsan est legendum οὗς.“ B. — παύσας] κλαύσας Suidas. — παιᾶνος Idem. — 5. φροντίδος Suidas. — 6. ὃς] εἰ Suidas in v. Αὐήνας. — 7. ἐὰν] ὅταν Idem.

Fab. 25. v. 3. 4. 6. 7. Knochii fragm. 2. — 3. ὀθούνεκ' (cum Suida (Bernh.) in v. Ἄτολμοι) B: ὅθ' οὕνεκ' A. — 4. τ' om. Suidas. — 7. βαθεῖαν εἰς ἰλὺν ὀκλαστὶ πηδώντων Suidas in v. Ὀκλαδίας. „Adverbium ὀκλαδιστί nondum erat notum.“ B. — 10. „Post hunc versum est in apographo spatium vacuum cum notula λείπει. Deest videlicet epimythium.“ B.

Fab. 26. v. 1. 2. Knochii fragm. 35. — 1. χώρην (cum Suida in v. Πυρίνῳ σίτῳ) B: χώραν A. Articulum τὴν a Toupio Suidae restitutum confirmat A. — 5. αἱ δ' ὡς ἐπέσχον, σφενδονῶντα τὰς αὔρας κατεφρόνησαν Sauppius. — 8. βάλλων B: βαλὼν A. — 10. „Malim εἰς τὰ Πυγμαίων.“ B. (pag. 182. col. 1.) — 11. ἄνθρωπος Sauppius: ἄνθρωπος AB. — In Epimythio εἴκειν B: ἥκειν A. εἴκειν obtulit Gnomologium Georgidae in Boiss. Anecd. Gr. I. p. 31., quocum etiam τοὺς ante πταίοντας inseri et πειραθεῖεν in παρατεθεῖεν mutari possit.

Fab. 27. Knochii Fab. 4. — v. 1. δήσας KB: πνίγων A. Fortasse κἀπείγων. Feles enim celeriter conficiendae sunt. Or. — 2. Codd. Vatt. habent ἔπνιγε βαλὼν ὑδάτων συνεχείᾳ, unde Knochius auctore Bernhardyo ἔπνιγε βάλλων ὕδατος ἐν συναγκείᾳ. — συναγκείᾳ K: συναγγία A, συναγγείᾳ B. Fort. συναγκείῃ. Bait. — 3. δ' αὖ. Codd. Vatt. δέ. Genuinam lectionem coniectura assecutus erat Knochius. — 7. Hunc versum om. A. — ἀνέφυγες cum

Knochio B: libri ἀνέφγας. „Malim κρεῶν τ' ἀνέφγες." B. — 8. ὠφελοῦσ' ἡμᾶς (quod divinaverat Niebuhrius) AB: ὠφελοῦσα pronomine omisso Codd. Vatt., ὠφελήσασα Knochius.

Fab. 28. Knochii Fab. 3. — v. 1. φρύνου γέννημα Codd. Vatt. — 2. αὐτόσ' KB: αὐτόν A. — 4. μῆτερ KB: μήτηρ A. Post μῆτερ inserunt εἶπον Codices Vaticani; iidem omittunt γάρ. Knochius edidit: τέθνηκε, μῆτερ, εἶπον· ἄρτι τῆς ὥρας. — ὥρης B: ὥρας AK. Vid. ad Fab. 23, 11. — 5. ἦλθεν cum Io. G. Schneidero B: ἦλθε A, ἦλθε γὰρ libri Vaticani, ἤλυθε Knochius. — 6. μαλαχθείς K: μαλαχθέν AB. — 7. φυσῶσ' ἑαυτὴν ABK: φυσῶ ἔμ' αὐτὴν Codex Babrii. — τοσοῦτον Io. Gottl. Schneiderus. — 8. δὲ παύου μὴ ποιοῦ μῆτερ Codd. Vatt. Metrum restituit Knochius scribendo παῦε cum C. Ern. Chr. Schneidero. — 10. ποιότητα B: ποσότητα A.

Fab. 29. v. 2. τάλας πᾶσαν auctore Mena B: πᾶσαν τάλας Codex. — 4. καμπτῆρας B: καμπτήρας A. — 5. λίην A: λίαν B, qua mutatione vereor ut metro satisfactum sit. Fort. δῆτ'. Bait. Leg. δὴν coll. Hom. Iliad. ε, 412. Spp.

Fab. 30. v. 1. Knochii fragm. 28. — Ἑρμείαν Suidas in v. Λύγδινα. — 5. χὠ B: καὶ ὁ A. „Periisse versus ante sequentem videtur." B. — 8. πύλαις ὀνειρείαις A: πύλης ὀνειρείης B. — 9. εἶδεν B: εἶδε A, in quo adverbium aliquod latere arbitror. Bait. — 10. ἓν. „Proposuit vir d. εἰ. Sed cum locus sit mutilus, nihil facile decerni potest. Post hunc versum est in A lacuna, adscripto λείπει." B.

Fab. 21. v. 3. μύες B: μῦες A. — 6. ἀτάκτως B: ἀτάκτους A. — 9. 10. Knochii fragm. 13. — 9. διεῖλον ἐς φρήτρας Suidas in v. Φρήτρα. — 10. ὥσπερ ἀνθρώπους Idem. „Et hic sunt duplicis recensionis reliquiae." B. — 12. „Videtur meliorem fore ordinem sententia-

rum, si versus hic post versum decimum quintum transponeretur." B. — 16. κατειλήφει B: κατειλήφεν A. („Vel est vitium in accentu et legendum κατείληφεν." B.) · 17. Knochii fragm. 41. — ἀλλ' οἱ K: ἄλλοι AB. — 20. μόνοι θ' ἑάλωσαν αὐτόθι A: μόνοι θ' ἑάλοσαν αὐτόθι τῶν B, μόνοι θ' ἑάλων αὐτόθεν Sauppius.

Fab. 32. v. 1. 5. 6. 7. 8. Knochii fragm. 8. — 1. Γαλῆ - - - ἐρασθεῖσα Iulianus Ep. 57. p. 113. — 4. Forsan ἧς τίς οὐκ ἔχων ἤρα; *quam quis non ardebat?*" B. Fort. ἧς τίς οὐχ ἑκὼν ἤρα; Or. Malim ἧς τις οὐκ ἐρῶν ἤρα. Spp. — 5. ἰδὼν κἀκεῖνος Suidas in v. Ἐν τῷ μέρει. Veram lectionem divinaverat Toupius. — 6. ἡρμένον B: ἠρμένον A. — 7. παρέδραμεν B: παρέδραμε A. — τὸν Suidas (in v. Βαθύστρωτος κοίτη): ἡ AB. — 8. κλίνης] κοίτης Suidas l. l. — 9. γάμος δὲ δαιτὶ Baiterus: γάμον δὲ δαιτὶ A, γάμον δὲ δαιτὴ B. — λέλυτο B: δέδυτο A. — 10. τῇ cum viro d. anonymo B: τῷ A.

Fab. 33. Knochii Fab. 5. — 2. εἰς νεὸν σπείρας Suidas in v. Νεός. — 3. φύλασσεν Idem. — 5. ψᾶρές B: ψάρες A. — 8. ᾐτήκει cum Io. G. Schneidero B: ἠτήκει A. — 9. βαλεῖν K. — 12. ἡνίκ' ἂν KB: ἡνίκα A. — 15. κἀνέμοντο cum Burgesio B: καὶ νέμοντο AK. — 24. δ' ἔργα KB: δὲ A. — 25. om. K. — Δεινὸν B: ὅτι δεινὸν A.

Fab. 34. v. 1. 2. Knochii fragm. 42. — 1. ὄχλον ἀγρότης θύσας Suidas in v. Οἴναρα. — 2. οἰνάσιν B: οἰνάσι A, οἰνάροις Suidas. — ὑπεστρώκει Suidas, κατεστρωκὼς Sauppius. — 3. „Fors. τραπέζας τ'." B. — 12. Fort. οὐσίην. Bait. — 13. ἀποιμώζῃ B: ἀποιμόζῃ A.

Fab. 35. v. 1. Δύω Baiterus: δύο AB. — 4. κόλποις nos: κολποῖς AB.

Fab. 36. v. 1. αὐτόριζον Sauppius: αὐτόῤῥιζον AB. — 5. Fort. ποταμίης. Bait. — 7. τις Sauppius: τε AB. — κἄβληχρὸς B (in adnotatione): κάμβληχρὸς A, καὶ βλη-

χρὸς B (in contextu). — 8. αὐτὴ B: αὕτη A. — 9. σοφὸς pr. A. — 11. καμπτόμεσθα B: καμπτόμεθα A. — 14. „Le copiste a laissé du blanc pour deux lignes, ayant cru que l'affabulation manquait. Mais il est à remarquer que les affabulations, qui sont en prose, ne sont pas de la plume de *Βαλεβρίας*. Elles sont faites par des copistes postérieurs. L'auteur joint la maxime morale au corps de la fable." *ΜΗΝΑΣ*.

Fab. 37. v. 3. Knochii fragm. 32. — 4. χὐπέτεμνε B: καὶ ὑπέτεμνε A. — χώρην B: χώραν A. Vid. ad fab. 68, 9. — 6. ἀπεζεύχθη B: ἐπεζεύχθη A. — 7. ἀδμὴς κεῖνος B: ἀδμὴς κεινὸς A, ἀδμήσκειν ὃς ipse Codex. — 8. πλήσων B: πλήσσων A. — 10. πονῶν cum Levisio B: πονεῖν A, κάμνων fab. Corayana 174.

Fab. 38. v. 1. ἀγρίην B (in Addendis, coll. Fab. 61, 5. 82, 1.): ἀγρίαν A et B in contextu. Conf. etiam Fab. 15, 12. Bait. — 2. Knochii fragm. 17. — ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφῆνας Suidas (in v. Ἐναφῆκαν). Fort. ἐνῆρσαν. Suidas: ἐνῆρσεν. ἐφήρμοσεν. Or. Malim ἐνῆκαν. Spp. — 8. μῦθος Baiterus: μῦθος δ' AB. — 9. πρὸς B: ὑπ' A.

Fab. 39. v. 1. αἰεὶ B: ἀεὶ A. — φαλαίναις B: φαλλαίναις A. — 2. καρκίνος B: καρκῖνος A. — Post hunc versum videntur quaedam deesse. Spp. — 4. „Post hunc versum est in A spatium relictum vacuum cum notula λείπει." B.

Fab. 40. v. 4. ἤδη τἀξόπισθέν μου Sauppius: ἤδη τά γ' (ipse Codex τάχ') ὄπισθέν μου A, ἤδη μου τά γ' ὄπισθέν μου B. — 5. Πόλις A: Πόλιν B. — τὸν Αἰσώπου B in adnotatione: τοῦ Αἰσώπου A et B in contextu.

Fab. 41. v. 2. μῆκος B: μήκους A. — Fort. σαύρην. Bait. — 3. σεαυτὸν A: σεαυτὴν B, frustra. Non ad lacertam iam disruptam dicuntur hi duo versus, sed sunt

epimythium atque appellatur homo, qui fabellam legit vel audit. BAIT. — 4. τόν γε Baiterus: τόνδε AB. — Fort. λίην. Conf. Fab. 21, 4. 29, 5. 36, 6. 95, 77. 116, 4. BAIT. — „In hoc versu desinit fabula mutila.“ B. Equidem nihil desidero. BAIT.

Fab. 42. v. 3. αὐτὸν Baiterus: αὐτὸν AB. — 5. ἐξέρριψε Sauppius: ἐξέῤῥιψε AB. — 8. ποίαν B: ποῖ ἂν A. Fort. ποίην. conf. fab. 95, 101., nisi aliud in hoc versu latet vitium. BAIT.

Fab. 43. v. 3. δ' ἑαυτοῦ B: δὲ αὐτοῦ A. — σκιὴν B (in Add. coll. Fab. 79, 3. 4. 120, 1): σκιὰν A et B in contextu. — 5. Fort. τοῖς κέρασι δ' ὥς. BAIT. — 6. Knochii fragm. 29. — ἢ τὰ γῆς ἐποπτεύει Suidas in v. Νέμεσις. — 10. ἴχνεσιν B: ἴχνεσι A. — 11. δὲ σύνδενδρον A: δὲ δρόμῳ σύνδενδρον B, qui praeterea alia supplementa proposuit haec: δὲ δραμών, δὲ τρέχων, δέ τινα, vel σύνδενδρόν τιν' ἦλθεν, σύνδενδρον παρῆλθεν. Fort. δὲ τὴν σύνδενδρον. SPP. — 13. ὡς B: ὥς A. — 18. μηδ' Sauppius: μήτ' AB. — αὖτ' Baiterus: αὖ AB. Conf. fab. 12, 18.

Fab. 44. v. 1. ἀεὶ B: αἰεὶ A. — 6. Fort. ῥαδίην. BAIT.

Fab. 45. v. 1. Ἔνιφεν B: ἔνειφεν A. — 8. δέ γ' ἰδίας Sauppius (coll. fab. 36, 13. 46, 7. 59, 10): δὲ ἰδίας A, δὲ σφετέρας B. — 11. ποσσὶν B: ποσὶν A. — 12. γελαστὸς Baiterus: γελάσας A, ἀγέλαστος B.

Fab. 46. v. 3. ἕτοιμον Baiterus: ἑτοίμην AB. — 6. Fort. πόης vel ποίης. Conf. fab. 95, 11. BAIT. — 7. „Monet me Μηνᾶς vir d. priorem fuisse lectionem in codice, ὁ δὲ πενίῃ θνήσκει, quae posterius fuit eo correcta modo quem exhibet A.“ B. Fort. ὁ δέ γε τῇ πείνῃ. SPP. — „Quum affabulatio nullo modo fabulae conveniat, manifestum oculos librarii saltum fecisse et fabulam saltem

unam desiderari. Monuit etiam *Μηνᾶς*. Sententia non absurda videretur addita Fabulae 60.« B.

Fab. 47. 2. *εἶχεν* B: *εἶχε* A. — 4. *τίς* nos: *τις* B. — 8. *οἱ δ' οὐκ ἄρ' ἠδύναντο* Sauppius: *οἱ δ' οὐ γὰρ ἠδύναντο* A, *ὁ δ' (οὐ γὰρ ἠδύναντο)* B. — 14. Fort. *μιῇ*. Bait. — 15. *ἀγαθόν ἐστιν* B: *ἀγαθὸν* A. — 26. *ἦρεν* Baiterus: *ἤρεν* AB.

Fab. 48. v. 6. *μοι 'πιλιχμήσῃς* B: *μ' ἐπιλιχμήσῃς* A. Fort. *ἄν μοι τοῦτο μὴ 'πιλιχμήσῃς*. Bait. — In affabulatione *οὐκ ἄλλως πῶς* B: *οὐ καλῶς πῶς* A. Ultima eius pars sic restituenda videtur: *κἂν τῶν συνήθων αὐτοῖς αἰκιῶν ἀργῶσιν*. Conf. Fab. 11. v. 2. Bait.

Fab. 49. v. 1. *ἀγνοίης* Baiterus (coll. Fab. 35, 3. 95, 85): *ἀγνοίας* AB. — 4. *αἰτίῃ* B (collatis Fab. 10, 6. [11, 2.] 71, 7. 95, 80. 106, 18): *αἰτία* A. Conf. etiam Fab. 31, 4. Bait. — 7. „Quum *ὅσα πίπτῃ* vix possit dici, forsan scripsit auctor non *ὅσ' ἂν* sed *ὅτ' ἂν*, *ὅταν*." B. — Fort. *πείσῃ*. Or.

Fab. 50. v. 3. *σωτήρων* Baiterus: *σωτῆρα* AB. — 6. *ὁ δ'* B: *ὅδ'* A. item v. 11. — *ὤμνυ'* Baiterus: *ὄμνυ* AB. — *ἡ δ'* B: *ἥδ'* A. — 10. *ἐδείκνυ'* B: *ἐδείκνυ* A. „Nam talis hiatus non est ferendus.« B. — „Forsan *πανούργως*.« B. — 13. Fort. *παχείης*. Bait. — 14. *αἰκάλλουσα* B: *ἀκάλλουσα* A. — 17. *εἱστήκειν* Orellius: *εἱστήκει* AB. — 18. *Ὅρκον* Baiterus (coll. Hesiod. Theog. 231 sq. Opp. 804): *ὅρκον* AB. (*τὸν ὅρκον οὐ 'πεύξῃ* Sauppius.) — 20. *κἀπλάνητον* B: *καὶ ἀπλάνητον* A. — 21. »Esse lacuna videtur in medio versus periisseque finem cum alius initio. Graece converti, quae mihi finxi coniectura: *οὐδ' ἄν τις λάθοι γ' ἐπίορκος προσδοκῶν δίκην φεύγειν*.« B. Fort. *λαθὼν ἐπιορκῶν προσδοκῷ δίκην φεύγειν*. Spp.

Fab. 51. v. 1. Fort. *χήρῃ*. Bait. — 6. 8. 10. Knochii fragm. 33.

Fab. 52. v. 2 ἡ δ' B: ἦδ' A. — 8. πονούντων B: ποιούντων A. — ὡσείπερ αὐτὸς κάμνων A: ὥσπερεὶ κάμνων αὐτός B, ὡς ἂν εἴ γ' αὐτὸς κάμνοι Sauppius. — In affabulatione πονουμένων B: ποιουμένων A. — δεῖν addidit Baiterus, coll. Fab. 46.

Fab. 53. v. 3. ὁ δ' B: ὅδ' A. — 4. Πᾶνα B: πάνα A. — ἡ δ' B: ἦδ' A. — 6. ἔπειτα δ' B: ἔπειτα A.

Fab. 54. v. 2. παραπλώσας A: παραπλάσας B. — 3. εἶπεν αὖτ' nos: εἶπε αὖτ' A, εἶπ' αὐτοὺς B. — In affabulatione ἦ B: εἰ A.

Fab. 55. v. 3. ἐτετέλεστο B: τετέλεστο A. — 4. ἥ γ' Baiterus: ἥ τ' AB. — 6. »Post hunc versum spatium in codice relictum fuit vacuum, adscripta notula: λείπει. Deest scilicet affabulatio; nihil aliud, puto.« B.

Fab. 56. v. 3. »Forsan καλοῦ μήτηρ.« B. — 4. πίθωνα B: πιθῶνα A. — ἠρμένη A: ἡρμένη B.

Fab. 57. v. 2. Fort. πανουργίης. Bait. — 4. Fort. σχέδην. Spp. — μέρος B: μέρος τι A. — 11. Fort. ἔτι προσελθεῖν καὶ περᾶν τινας ἀνθρώπους. Spp. — 14. Fort. ἀληθείης. conf. Fab. 95, 90. Bait.

Fab. 58. Knochii Fab. 7.

Fab. 59. v. 5. ἡρέθη B: ἠρέθη A. — 10. ὥς nos: ὡς AB. — 12. βλέποι τις Baiterus: βλέποιτο AB. — 13. Fort. οἰκίης. Conf. Fab. 17, 1. 74, 2. Bait. — 14. Fort. τόπους τ' ἄλλους. Spp.

Fab. 60. v. 1. Ζωμοῦ B: ζωμῷ A. — Fort. χύτρῃ. Bait. — 6. ἂν B: ἐὰν A.

Fab. 61. v. 2. γριπεὺς B: γρυπεὺς A. — 4. ἁλιζώων Sauppius: ἁλιπλώων AB. — 5. ἠρέτιζεν nos: ἠρέθιζεν A, ἠρέθιζεν B. — θήρην Baiterus (coll. v. 6. Fab. 67, 1. 95, 48. 93. 106, 15): θήραν AB. — 6. ἃ Baiterus: τά AB. — 7. αἰεὶ B: ἀεὶ A. — 9. Fort. συνηθείῃ. Conf.

Fab. 33, 7. 106, 13. Bait. – In affabulatione μικρόν τι Baiterus: μικροῦ τι AB.

Fab. 62. v. 2. κἀφώνει B: καὶ φώνει A. — 3. Knochii fragm. 57.

Fab. 63. v. 4. αἰεί B: ἀεί A. – 5. »Suspicor periisse precis particulam.« B. Equidem nihil desidero. Bait. – 7. οὐδὲν B: οὐδ' A. – 8. οὔτ' ἂν (i. e. οὔτοι ἂν) A: σοί γ' ἂν B. – 12. Fort. θύσας. Spp.

Fab. 64. v. 8. τῶν πελέκεών τε τῶν Sauppius: τῶν πελέκεων τῶν A, καὶ τῶν πελέκεων τῶν B. – 12. χὑπέμεινε B: καὶ ὑπέμεινε A. – »In affabulatione A ἐκφεύγωσι. Nomen κοσμικός facile docet lectorem additam esse sententiam ab homine christiano, quod et de plurimis aliis affabulationibus dici debet.« B.

Fab. 65. Conf. Knochii fragm. 11. Suidas in. v. Γέρανος: Λίβυσσα γέρανος ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ χλωρὴν ἀεὶ βόσκοντο χείματος ποίην. »Refert Knochius id fragmentum ad fabulam praesentem, quod est vero simile, novumque praebet duarum recensionum testimonium.« B. – 1. τεφρῇ B: τέφρῃ A. – 4. »Ferme videtur scriptum κρώζω.« B. – 8. Fort. πλουσίῃ. Bait.

Fab. 66. v. 3. δύω Baiterus: δύο AB. – 6. πολλῷ B: πολὺ A. – 7. ἀλλήλων A: τὰς ἄλλων B.

Fab. 67. v. 3. »Forsan λείην.« B.

Fab. 68. Knochii Fab. 2. – 1. τοξεύων KB: τοξεύειν A. – 5. λαχὼν δὲ Φοῖβος τὸ τόξον ἐκκυκλώσας omisso versu proximo Codd. Vatt., λαχὼν δὲ Φοῖβος καὶ τὰ τόξα κυκλώσας cum C. Schneidero K. — 8. ταὐτὸ K: τοῦτο AB. – 9. βάλω K: βάλλω A, βαλῶ B. Interrogandi signum addidimus Sauppio auctore. – Fort. χώρην. Conf. fab. 26, 1. 33, 15. 20. 37, 4. 108, 13. Bait. – »Ex epimythii verbis facile choliambicus eruetur: ἔστι τινὰ καὶ χωρὶς κόπου λαβεῖν νίκην. Sed id fit casu, opinor.« B.

Fab. 69. v. 1. *λαγωὸν τὸν* B: *λαγωὸν* A. — 6. *αὐτὸν* Baiterus: *ἄλλον* AB.

Fab. 70. v. 2. *ἐσχάτῳ* Orellius (coll. Fabula Bodleiana apud Knoch. p. 109 sq.): *ἑκάστῳ* A, *ἐν ἑκάστῳ* B. — 3. Fort. *ἣν χαρεὶς κατειλήφει.* Bait. — 7. Fort. *ὕβρις γ' ἐπέλθοι.* Bait.

Fab. 71. v. 8. Fort. *πάντων.* Bait. — 11. 12. „Epimythium hoc poëticum si scripserit Babrius, vix puto debilissimo initio coniunctionis *ὅτι* usum fuisse, sed scripsisse potius *πάμπολλα* vel *ὡς πολλά.*“ B. — *χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις* A: *πράγμαθ' αἱ κακαὶ φύσεις χρηστὰ* B, *χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ ψυχαὶ* Sauppius.

Fab. 72. v. 1. *Ἶρίς ποτ'* nos: *Ἴρις ποτ'* A, *Ἶρις ποτ'* B. — *οὐρανίοισι* Sauppius: *οὐρανίου* A, *οὐρανίων* B. — *πορφυρῇ* A: *ποδήνεμος* B. — 4. *πάντ' ἀέθλων* Sauppius: *πάντα θεῖον* AB. — 5. *κρήνη* B: *κρήνης* A. — 6. „Forsan *καὶ θερμόν.*“ B. Malim *ἧς καθάριον.* Spp. — 8. *αὐτῶν* B: *αὐτῶν* A. — 10. *ἦλθεν* B: *ἦλθε* A. — 14. 22. Knochii fragm. 58. — 16. *Ἀθηναίη* B in Addendis. — 18. *δ'* B: *δὲ* A. — 19. *ἆρα* nos: *ἄρα* AB. — 20. Fort. *παιδῶν* a v. *παιδόω.* Or. — 21. *χὠ* B: *καὶ ὁ* A. — *εὔθηρος* Sauppius: *ἔφηβος* A, *ἔφεδρος* B. — In affabulatione *αὐτοῖς* B: *αὐτοῖς* A.

Fab. 73. v. 1. „Pro *ἄλλην* forsan *ἁπαλήν.*“ B. Malim *ἀρχὴν (olim)* vel cum Sauppio *ἄλλως.* Bait.

Fab. 74. v. 8. Fort. *ξενίης.* Bait. — 9. *ἀφ'* A: *ἐφ'* B. — 13. *φιλεργός τ'* B in adnotatione: *φίλεργος* A et B in contextu.

Fab. 75. v. 1. „Forsan *οὕτως.*“ B. — 2. Scrib. *δέδιθι.* — *σωθήσῃ γάρ* B: *σωθήσῃ* A. — 4. *δέ γ'* (coll. Fab. 95, 10) B: *δ'* A. Conf. ad Fab. 45, 8. — 7. *τὸ* malim abesse; prima enim syllaba adiectivi *μακρός* et adverbii *μακρόθεν* longa utitur Versificator noster. Cf. fab. 3, 5. 12,

1. 43, 10. 45, 8. 68, 1. 92, 3. 103, 14. 104, 3. Bait. – 21. διεβλήθης B in adnotatione (collata Fab. Corayana 192): διεκλήθης A et B in contextu. – In affabulatione ἔχοντας B: ἐχόντων A.

Fab. 76. 2. κἄτρεφεν B: κἄτρεφε A. – 8. δὲ Baiterus: τε AB. – 10. ἵππευσιν B: ἱππεῦσιν A. Fort. ἵππευσεν. Spp. – 14. κἀκεῖνον αὖ τὸν Baiterus: κἀκεῖνος αὐτὸν AB.

Fab. 77. v. 5. θητὸς B: θειητὸς A. – 10. τὸν δ' Baiterus: τὸν AB. – „In affabulatione δεῖν ante vel post ἐξαπατᾶσθαι excidisse videtur." B. Equidem inseruerim ante v. μηδαμῶς. Bait.

Fab. 79. v. 7. 8. Knochii fragm. 44. – 8. ματαίων πραγμάτων ἀναλοῦται (cum var. lect. ἀναχοῦται) Georgidae Gnomologium (Boiss. Anecd. Gr. I. p. 17).

Fab. 80. Knochii fragm. 36. – 3. κἀν KB: κ' ἂν A. item v. 4. – 4. μήτε πυῤῥίχην παίζειν Suidas s. v. Πυῤῥίχαις. „Lectio πυῤῥίχην ad alteram recensionem pertinuit." B.

Fab. 81. v. 1. 2. Knochii fragm. 34. – 2. ἐμοὶ Suidas (in v. Πίθηκος): ἐμὴ AB. – πατρῴη cum Suida B: πατρῴα A. – κἄτι cum Toupio B: κ' ἂν μὴ A, καί τι vel κἔτι Suidae libri. – παππῴη cum Suida B: παππῴα A. – 4. ἀληθείης nos: ἀληθείας B. – 6. κἂν] Fort. ἂν. Spp.

Fab. 82. v. 1–3. 6–8. Knochii fragm. 16. – 2. διέδραμεν (cum Suida in v. Φριξότριχα) B: διέδραμε A. – 3. ἔκθορε Suidas (in vv. Ἔκθορεν, Φριξότριχα, Φωλάδι): ἔθορε AB. — κοίτης A: κοίλης cum Suida B. — 5. βασιλεύων λέων θηρῶν Sauppius: βασιλεύων θηρίων A, ἐμβασιλεύων τῶν θηρῶν B. — 7. κνίσῃ] δάκῃ Suidas in v. Παλαμναῖος. – φεύγων] τρώγων Sauppius. – 8. χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν Suidas ibidem. „Et hic

versus duplicis recensionis manifestum est argumentum.« B. — 11. σαυτὸν εἶναι B: εἶναι σαυτὸν A.

Fab. 83. v. 1. πίνων ἔτριβεν, ἐκτένιζε δ' Sauppius: πίνων, ἔτριβεν, ἐκτένιζεν AB. — Fort. ἡμέρην. Conf. v. 2. BAIT. — 3. ὁ δ' B: ὅδ' A. — 5. 6. 7. »A, prosa oratione et a praecedentibus versibus seorsum, ut affabulatio: ὅτι τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν καὶ συμφερόντων· κόσμος γὰρ οὐδὲν ὀνήσει τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων. Choliambicorum vestigia erant adeo manifesta, ut facile restituerim, suppresso γάρ, addito σάφ' ἴσθι. Poterit et aliud quaeri supplementum.« B. Itaque nos defectus signum ponere maluimus. — »In fine δελεάζοντας praestaret, quo ducit editae affabulationis (Coray. 195.) comparatio: ταῖς κολακείαις τοὺς πένητας δελεάζονται.« B.

Fab. 84. Knochii Fab. 9. — v. 1. ἐπιτὰς Cod. Vossianus Dosithei Magistri (p. 36. ed. Boeck.), ἐπιπτὰς cum Tyrwhitto K. — κέρατι AK: κεραϊ B. — 3. σαίνω A: κλίνω KB. Equidem malim στείνω. OR. Quidni σαίνω? conf. Hesych. σαίνεται· κινεῖται, ταράττεται. SPP. — 4. ποταμίαις ἐν αἰγείροις K. Fort. ποταμίης ἐπ' αἰγείρου. BAIT. — 5. μέλει KB: μέλλει A. — 6. οὐδ' ὅτ' cum Tyrwhitto KB: οὔθ' ὅτε A, οὔτε ὅτε Cod. Voss. — 7. 8. absunt a Cod. Vossiano. — 8. θρασύνεθ' B: θρασύνεται A. — σφόδρα A: λίην B.

Fab. 85. v. 1. Fort. ἔχθρῃ. BAIT. — 2. ἡρέθη B: ᾑρέθη A. — 5. προάξει τὴν μάχην Baiterus: προάξῃ. Τὴν μάχην AB. — ἐνεδρεύσει A: ἐν ἑδρεύσει B, κἀνεδρεύσει Sauppius. — 9. δ' B: δὲ A. — 10. εἰσὶν οἵδ' B: εἰσὶν οἱ δ' A, fortasse rectius. — 14. 15. Knochii fragm. 13. — 14. ἀλλ' οἱ Suidas (v. Διάργεμοι): ἄλλοι AB. — 15. ἔνιοι δὲ λαμπροὶ] ἕτεροι ξανθοὶ Suidas. — 19. Fort. Συμφωνίῃ. BAIT.

Fab. 86. v. 2. 3. Knochii fragm. 19. — 2. αἰπόλων πήρα Suidas in v. Ῥωγαλέον. — 6. Fort. στεινῆς. Conf.

Fab. 108, 22. Bait. — 7. Fort. ἑτέρῃ. Bait. — Fort. ἐπῆλθε, κλαιούσῃ σκώπτουσ'. Spp.

Fab. 87. v. 3. μεταστραφεὶς δ' (ἔσαινεν ὡς φίλῳ ψαύων) B, ut μεταστραφεὶς iungatur cum ὁ λαγωός. Mihi μεταστραφεὶς ad canem pertinere videtur, atque significare *animo, consilio mutato*. Sauppio tamen videtur nominativus absolutus, ad leporem referendus, coll. Meinek. Com. gr. 4. p. X. Bernh. S. p. 479. Bait. — Fort. φίλον. Spp.

Fab. 88. Knochii Fab. 20. — v. 2. 3. καὶ - - - ὅς Sauppius: ὅς - - - καὶ AB. — χαραδριῷ B: χαράδραίῳ A. — »Pro ἀντάδων lubens scriberem ἀντῆδεν.« B. — 8. κορυδαλοῦ Baiterus: κορυδοῦ AB. — 13. ὡς δ' αὖθις ἐλθὼν ἡλίου θ' ὑπ' ἀκτίνων K. — αὖθις KB: αὖτις A. — 14. ῥέοντα] Fort. ῥέποντα, *ad solum se inclinantem*. Or. — 15. ἀμητῆρσιν cum Blomfieldo B: ἀμυντῆρσιν A. — πέμψειν - - - δραγματηφόροις om. A. — 17. εἶπεν Baiterus: εἶπε AB, ἔλεγε K. — 18. 19. Suidas in v. Ἀμᾶν: νῦν ἔστιν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν, ὅτ αὐτὸς ἀμᾷ κοὐ φίλοισι πιστεύει. — ἔστιν nos: ἐστὶν AB. — 19. αὐτῷ B: αὐτῷ A. — »In affabulatione inserui θαῤῥοῦντας ex fabula collata (Corayana 421).« B.

Fab. 89. 2. Fort. βίῃ. Bait. Conf. ad Fab. 18, 5. — 3. Fort. ἔχθρης. Bait. — 4. Σύ μ', εἶπε, πέρυσι Baiterus: σύ με τί πέρυσι AB. — 5. Ἐγὼ οὐ A: Ἔγωγ' οὐ B. — 5. περυσινός A: περυσινός, ὅς B, περυσινός εἰμ' Sauppius. Fort. περυσινός, ἀλλ' vel περυσινός, ὅς γ'. Bait. — 6. Οὐκοῦν A: Οὔκουν B, interrogatione in fine posita. — 8. σὺ δ' ἄρα, etiam in huius versus fine sublata interrogatione, Sauppius. — 9. μητρῴη (coll. Fab. 81, 2) B: μητρῴα A. — 12. αἰτίην B: αἰτίαν A. Conf. ad Fab. 49, 4.

Fab. 90. v. 3. μεμηνὼς nos: μεμηνώς AB.

Fab. 91. v. 2. σπήλυγγα B: σπήλιγγα A, item Fab.

95, 38. 106, 5. — 4. ἐμβὰς Baiterus: ἐμβάντα AB. — 5. ἐξωθῶ A, cum varietate marginali ἐκκλίνω.

Fab. 92. v. 3. Fort. μακρῆς. Conf. Fab. 15, 4. BAIT. — 8. 9. Knochii fragm. 12. — 8. ὠχριήσας (cum Suida in v. Γομφίους) B: ὠχριάσας A. — 9. οὗ B: οὐ A. — χρῄζω nos: χρήζω AB. — Affabulationem in duos versus divisit B, postremis verbis sic mutatis: ἔργοισι δ' ἀνικάνους ὄντας. „Fere putaverim hanc affabulationem non esse Babrianam. Dubitationem auget participium ἐπιδεικνυμένους ab affabulatore prosaico adhibitum Fab. 121." B.

Fab. 93. v. 1. ἄγγελοί ποτ' nos: ἄγγελοι ποτ' AB. — 5. 6. Knochii fragm. 9. — 5. μωρὸς δὲ ποιμὴν Suidas in v. Βληχώδης. (Fort. μωρή. BAIT.) — πάντα βληχώδης Suidas: πάντ' ἀμβληχρώδης A, πάντ' ἀβληχρώδης B. — 7. μαλλὸν B: μᾶλλον A. — 10. νέμεσθαι B: νέμεσθε A. „Excidisse versum opinor." B.

Fab. 94. v. 1. φάρυγος B: φάρυγγος A. cf. ad v. 8. — 3. καθιμήσας B: καθειμήσας A. — 6–8. Knochii fragm. 24. — 7. ἰατρειῶν (cum Suida in v. Καρχαρόδους) B: ἰατρείων A. — 8. κεφαλὴν λυκείου φάρυγος ἐξελεῖν σώαν Suidas. — 10. πάσχειν B: πάθοις A.

Fab. 95. v. 3. ᾗ B: ἦν A. — 4. Εἰ A: Ἢ B. — 8. χεῖρας εἰς B: εἰς χεῖρας A. — 11. μαλθακῆς B: μαλακῆς A. — 12. ἔκνσσε Baiterus: ἔσκυσε A, ἔσαινε B. — 15. κἀγγύς nos: κἐγγύς AB. — 26. Fort. τότ' οὖν γένοιτο. SPP. — 36. ὧς Baiterus: ὥς AB. — 42. κατιθὺς B: καθ' ἰθὺς A. — 47. καθικέτευε κερδώ Baiterus: κερδὼ καθικέτευε AB. — 54. πού B: που A. — 57. ἡ δ' B: ἦδ' A. — 63. καί τι γρύξαι B: καὶ γρύξαι τι A. — 70. „Forsan πάροιθε." B. — 76. πλεῖον B: πλέον A. — 81. γενναίη Baiterus (coll. Fab. 15, 4. 53, 1. 82, 6. 86, 1. 91, 1. 95, 1. 19. 41. 108, 25. 109, 3. 118, 7): γενναία

AB. — 82. μηδ' nos: μήδ' AB. — 84. μόνῃ B: μόνη A. „Malim μόνην, *me unam, liberis aliis.* Sic sibi optaret mali aliquid. Aliter non videtur loqui ad persuasionem satis apposite." B. — 85. „Forsan legendum ἐχθρὸς." B. — 86. Fort. κυρίην. Bait. — 87—88. 90—94. Knochii Fragm. 7. — 90. πανθοίνην (cum Suida in h. v.) B: παντοίην A. — 91. σάρκας] ἔγκατα Suidas. — 92. δάπτων cum Suida B: λάπτων A. — 93. θήρης] κερδὼ Suidas in v. Νεβρείην καρδίην et Νεβρός.

Fab. 96. 1—4. Knochii Fab. 12. — v. 1. τριγχόν Suidas in v. Τριγχός. — ἐκκύψας cum Suida B: ἐγκύψας A. — 6. μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι A: διὰ καιρὸν ἰσχύων τι μηδεὶς B. — In affabulatione τόπον B: τρόπον A.

Fab. 97. v. 3. Knochii fragm. 18. — ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ Suidas in v. Ἐρωτῶ σε. — 8. Fort. θύρῃ. Conf. fab. 95, 42. 116, 6. Bait. — 12. ὅμοιον θῦμα τῷ μαγειρείῳ B: ὅμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγείρῳ A.

Fab. 98. v. 1. ὡραίης B: ὡραίας A. Conf. ad fab. 95, 81. — 3. ἐμφήνας B: ἐμφῆνας A. — 9. περιβαλεῖν auctore Mena B: περιλαβεῖν A. — κλαύσει B: κλαύσῃ A. — 16. τις (bis) nos: τὶς AB. — 19. „Conieci ac reddidi ἄνικτον ἀνθρώπους." B. — 20. λέοντας B: λέοντα A. „Forsan ἀνθρώποις . . . λέουσιν." B.

Fab. 99. v. 1. πιμελὴς B: πημελὴς A. — λίην B: λίαν A. Conf. ad Fab. 41, 4. — 2. ποῦ τραφεὶς auctore Mena B: πουτράφης A. — 5. εἶπε πῶς B: πῶς εἶπεν A. — In affabulatione τὸν μικρᾶς - - - ζωήν A. Correxerat ζώειν vir d. anonymus. Sed neque sic correcta omnino sententia, quae postulare videtur τὸ μ. - - - - ζώειν, φευκτέον τε ὁ μῦθος παραινεῖ." B. Fort. ζώειν, ὃ φευκτέον. Spp.

Fab. 100. Knochii Fab. 10. — 3. ἐνέχυρον δώσεις ilbri: ἐνέχυρον πρὶν δώσεις B. „Alii supplent μοι, γοῦν,

καί.“ B. ἀλλ' ἐνέχυρον ἐνδώσεις Sauppius. Fort. ἀλλ' ἓν ἐνέχυρον δώσεις. Bait. — 4. τὠκύπτερά σου μή μοι μεθεῖναι B: τὰ ὠκύπτερά σου μὴ μεθεῖναι A, ταχύπτερόν σε μὴ μεθεῖναι K, ὠκύπτερόν σου μὴ μεθεῖναι Sauppius.

Fab. 101. Knochii fab. 11. — 1. ἁδρὸς KB: ἀδρὸς A. — 5. φρενωθείην B: φρενωθείη A. — In affabulatione ὑπὸ Baiterus: ἀπὸ AB. — „Scribendum forsan ὡς ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν, vel πρὸς τὸ τοὺς ἀπὸ τῶν . . .“ B. Fort. ἐπιγινώσκοντας. Spp.

Fab. 102. v. 3. πρᾶος (collata Fabula Corayana 363) B: πρὸς A. Fort. πρᾶος δὲ καί. Bait. — 4. Fort. δυναστείης. Bait. — 8. Fort. πάρδαλις δέ γ' αἰγάγρῳ. Spp. — 9. ἐλάφῳ δὲ B: ἐλάφῳ A. — 11. Fort. ἡμέρην. Conf. fab. 83, 2. Bait. — 12. τἀσθενῆ B: τὰ σθένη A.

Fab. 103. v. 3. 4. Knochii fragm. 5. Suidas in v. σπήλυγξ: κἄσω * σπήλυγγος οἷά τις νούσῳ κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων. — 6. ἐπ' αὐλὰς Baiterus: ἐπαύλας AB. — „Forsan ἄγγελος Φήμη.“ B. — 10. κατήσθιεν B: κατήσθιε A. — 17. Fort. σῴζοιο. Spp. — εἰ δ' B in adnotatione: ἦν δ' A et B in contextu. „Forsan φησί, νῦν δ' ἄπειμι.“ B.

Fab. 104. v. 1. Fort. λάθρῃ. Conf. 107, 13. Bait. — 7. ἐπιεικείης A: ἐπεικείης („sine exemplo“) B. — 8. Fort. πονηρίης. Bait.

Fab. 105. v. 2. οἴκαδ' B: οἴκαδε A. — In affabulatione forsan καὶ ἀλλήλους vel εἰ καὶ ἐπὶ.« B.

Fab. 106. v. 1. ἀρίστων Sauppius. — 3. ὅσων ἄριστ' ὀρειτρόφων Idem. — 6. θηρῶν B: θηρίων A. — 8. »Scripsi ἅδην probabiliter. Vocabulum in A est lectu difficile. Videtur ἀλίην primo intuitu legendum.« B. — 9. κερδῶ nos: κερδῶ AB. — 12. τε Sauppius: δὲ AB. — 13. ὅς, εἴ B: ὁσεί A. — 16. μοῖραν nos: μοίραν B. — 19. Hic versus aptius praecedenti anteponeretur. Bait. —

26. Fort. ἡμέρην. Conf. fab. 83, 2. Bait. — 27. Fort. βαίνοι. Bait. — 29. ἱλέως Sauppius: ὡς λέων AB. — 30. Εἶπον B: εἶπεν A. Correxerat Menas εἰπόν, deteriore accentu. — μηδ' nos: μὴ δ' AB. – In affabulatione ποιεῖ Baiterus: οἶδεν AB. Eidem statim pro μόνον, καθ' legendum videtur μόνον κακά.

Fab. 107. v. 4. »Post hunc versum deest versus saltem unus, quo syntaxis accusativorum ἐλάφους καὶ κ. ταύρους nitebatur.« B. ταύρους θηρῶντι Baiterus: ταύρους, θηρῶν δὲ AB. – 6. ἄκρων B: ἄκρον A. – 7. ἀμέσσων (sic) A. »Dubito paululum de lectione.« B. Fort. ἀνάσσων. Spp. – 10. Fort. καὶ δὴ φιλαγρευταῖς. Spp. – 12. ἀπεγνώκει ὁ θὴρ τὴν σωτηρίαν A: ὁ θὴρ σωτηρίαν ἀπεγνώκει B, ἀπεγνώκει γε τὴν σωτηρίην Sauppius. – 15. λέοντα τοῦ τὸ φῶς Sauppius. – 17. εὖ νοοῦσιν Sauppius: εὐνοοῦσιν AB. – 18. μηδὲ σῶν ἀπελπίζειν Sauppius. Fort. μηδενῶν δ' ἀπελπίζειν. Bait.

Prooem. v. 3. πρίν ποτ' B: πρὶν πότ' A. – 4. „Suspectum πᾶσιν. Forsan πάντων.« B. – 5. Λίβυς θινὸς Baiterus: λίβυς, τινὸς A, Λιβυστῖνος auctore Dübnero B. – 6. λόχῳ B: λόγου A. – 7. χρυσίῳ B: χρυσέῳ A. »Dübnero displicet καθαρῷ. Malit φαλάρῳ χρυσέῳ.« B. – 8. Fort. ἵππον ἀθλητήν. Spp. – 9. Fort. θύρης. Conf. ad fab. 97, 8. — 10. Fort. σοφωτέρης. cf. Fab. 71, 10. Bait. – 13. λευκῇ B: λουκῇ A. »Proposuit in margine descriptor vir doct. χωλῇ.« B. — 14. οὐ Dübnero auctore B: σου A. – 15. „Coniecit, si quid video, felicissime Dübnerus εὖ πτερώσας.« B. — 16. »Formula ἐκ δευτέρου utitur f. 95, 97. ac simili ἐκ δευτέρης f. 114, 5. Quid nunc significet in ea quae nunc est libri conditione non facile dixerim. Cum nos docuerit Avianus Praefatione Aesopi fabulas Babrium in duo volumina coartavisse, suspicor posterius volumen a littera *M* incepisse et hocce fuisse prologo ornatum. Inde etiam

manifestum fit secundum litterarnm ordinem fabulas fuisse ab ipso auctore dispositas.“ B.

Fab. 108. Knochii fragm. 23. — v. 11. Fort. Ἀμαλθείης. Bait. — 13. ἀσπάλαξι Sauppius: ἀσφάλαξι AB. — 16. πλήθη Baiterus: πλήρη A, πλῆθος B. — 18. σώρακοί B: σωρακοί A. — 21. Fort. θύρην. Conf. ad fab. 97, 8. Bait. — 23. „Forsan τρύζων. Conf. fab. 112, 8.« B. — 24. μικρὸν δ' (cum Suida in v. Καμειραία ἰσχάς) B: μικρόν τ' A. — 30. μεστὰ Baiterus: μετὰ AB. Idem mendum est in fabula Bodleiana. (p. 168. Kn.) — 27. ἀρουρείτης. Hoc vocabulum lexicis deest. Bait. — In affabulatione καθυποβάλλειν B: καθυποβάλαι A.

Fab 110. v. 3. Fort. οὐραίην. Bait. — „In affabulatione sublatis altero πρὸς et καὶ sententia esset magis perspicua.“ B.

Fab. 111. v. 1. Μικρέμπορος (cum fabula Corayana 254. p. 388) B: μικρὸς ἔμπορος A. — 3. φορτίσας B: φορτήσας A. — 10. ἐπενετίθει B: ἐπετίθει A. — 12. πολλοὺς τήξας Baiterus: ὅλους τήξας B, ἅλας συντήξας B. — 13. γαύρως B: γαῦρος A. — 17. προσῆλθε Sauppius: προῆλθε AB.

Fab. 113. v. 1. δείλης Baiterus: δειλῆς AB. — 2. κνηκὸν B: κνακὸν A. conf. fab. 122, 12.

Fab. 114. v. 5. ῥιπισθεὶς mg. A.

Fab. 115. v. 1. λιμνάσιν B: λιμνᾶσιν A. — 5. »Est χέλυμνα vocabulum mihi non aliunde notum, diminutiva, ut videtur, forma nominis χελώνη, χέλυς.« B. Fort. χελύνη. Spp. — 12. Fort. τίς γὰρ νεφῶν μοι καὶ τίς ἦν πτερῶν χρείη. Bait. — 13. „Post hunc versum lacuna est, cum notula: λείπει. Deest scilicet affabulatio.“ B.

Fab. 116. v. 4. Fort. λαμπρῆς. Bait. — 7. τὴν προθυμίην B: τῇι προθυμίηι A. — 8. ὡνὴρ nos: ὡνὴρ AB. — 10. Fort. χανών τι. Spp. — 12. πεῖσον B: πεῖσεν A. Vide ad fab. 106, 30. — 14. ἐραθύμει A:

ἐῤῥαθύμει B. Conf. fab. 36, 1. 42, 5. Etiam fab. 36, 8. cum Sauppio scribent ἐξεριζώθη, qui in quinta versus sede iambum purum requirunt. — 16. ἐκτῖσαι B: ἐκτίσαι A.

Fab. 117. Knochii fab. 6. — 6. λέγοντος KB: λεγοντες A. — 9. Ἑρμῆς δ' KB: Ἑρμῆς τ' A. Conf. fab. 108, 24. — »In affabulatione δοκεῖεν A. Orationem esse hominis christiani monstrat id nomen οἰκονομία.« B.

Fab. 118. v. 5. πτερίσκοις. Haec quoque vox deest lexicis. Bait. — 10. θέμιστες B: θέμις τε A. — In affabulatione τούτοις - - ἀδικουμένοις B: τούτους - - ἀδικουμένους A.

Fab. 119. v. 6. Fort. ἅνθρωπος. Spp. — 7. καὶ τοῖς φίλοισι Baiterus: καὶ φίλοισιν AB. — 8. ὠφέλεις B: ὠφελεῖς A. — 10. καινὴν B: κενὴν A. — 12. »Suspicor hic excidisse versum, quo sensus verborum πρὸς ἀλλήλας fiebat explicatior.« B.

Fab. 120. v. 2. εὐρίποις B: εὐρίπποις A.

Fab. 121. v. 1. ὄρνις πότ' A. — προσκύψας B: προκύψας A. — 3. πάντα σοι Baiterus: σοι πάντα AB. — 4. Fort. ἡ δ' Ἄν. Spp.

Fab. 122. v. 2. Fort. παριόντα. Bait. — 5. δειπνήσεις B: δειπνήσει A. — 7. ἄκανθαν B: ἄκανθα A. — 11. 12. Knochii fragm. 25. — 11. κἀνίης (cum Suida in v. Κνηκίας) B: καὶ ἀναιδείης A. — 12. κνηκίαν cum Suida B: κνακίαν A. — λακτίσας cum Suida B: λακτήσας A. Conf. fab. 111 .3.

Fab. 123. v. 4. »Corrigendum videtur λαβεῖν μέλλων.« B.

CORRIGENDA.

Pag. 3. fab. 2. v. 15. pro τοῦ legendum τοὺς atque delenda adnotatio ad hunc versum pag. 78.

INDEX FABELLARUM.

EPILOGUS.

Absoluto iam toto nostro libello, ad nos pervenit secunda Babrii Editio minor,*) in cuius praefatione Boissonade V. C. nonnulla prioris menda feliciter sustulit. Nobis igitur curae fuit, ut in hanc Appendicem omnia referremus, quae ex repetitione illa lucratus est poëta. Ceterum ne ea quidem nostratibus ex toto sufficere posse videtur quippe cum Gallorum ex more pudico omissae sint fabellae duae subobscoenae (X. et CXVI.) et absit adnotatio, ex qua sola tamen lector de Codicis ipsius scriptura certior fit.

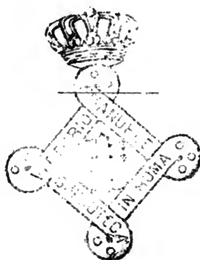
---

*) *ΒΑΒΡΙΟΥ ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ. Babrii Fabulae Iambicae CXXI. Ioh. Fr. Boissonade recensuit. Secunda editio novis curis expolita. Parisiis apud Firmin Didot fratres. MDCCCXLIV.* 12. pagg. VIII. et 67.

Turici Idib. Decembr. M.DCCC.XLIV.

Prooem. v. 2. *χρυσείην* . . . — 4. *θείην*. — 5. *σιδηρῇ*. Fab. 1. v. 7. *μου*. Fab. 3. v. 3. *μιῆς*. Fab. 5. v. 7. *αἰετός*. Fab. 7. v. 15. *ἐβουλήθην*. — 16. *χρείῃ*. Fab. 11. v. 1. *ἐχθρὴν*. Fab. 12. v. 14. Post hunc versum inseruit *ὅπου γεωργοῖς κοὐχὶ θηρίοις ᾄσεις*. Vide adnot. — 27. *συνοικήσει*. Fab. 13. v. 12. *ἧλοις*. Fab. 14. v. 1. *Ἄρκος*. Fab. 18. v. 5. 16. *βίῃ*. Fab. 19. v. 5. *ἀκμαίῃ*. Fab. 20. v. 5. *κἀτίμα*. Fab. 21. v. 1. *ποτ'*. Fab. 22. v. 5. *νέης τε καὶ γραίης*. — 6. *νεῆνις*. — 7. *γραίῃ*. — 8. *ἀκμαίῃ*. — 11. *νέῃ τε χὴ γραίῃ*. Fab. 23. v. 1. *μακρὴν*. Fab. 28. v. 4. *πρῷ*. Fab. 30. v. 5. *ἐπεπράκει*, . . . Fab. 31. v. 17. *σῳθέντες*. Fab. 34. v. 12. *οὐσίην*. Fab. 36. v. 7. *λεπτός τ' ἐὼν*. Fab. 38. v. 1. *ἀγρίην*. Fab. 40. v. 4. *ὄπισθέ*. Fab. 43. v. 3. *σκιὴν*. Fab. 46. v. 9. *δευτέρην*. Fab. 47. v. 8. *μίην*. (?) — 14. *μιῇ*. Fab. 48. v. 3. *Ἑρμείῃ*. Fab. 49. 1. *ἀγνοίης*. Fab. 50. v. 3. *θεῶν, σὲ σωτῆρα*. — 6. *ὄμνυ'*. — 13. *παχείης*. Fab. 51. v. 1. *χήρῃ*. Fab. 57. v. 2. *πανουργίης*. — 11. *προελθεῖν*. — 14. *ἀληθείης*. Fab. 59. v. 4. „Praestaret *τρυφῆς*.“ B. — 10. *ὧς*. — 13. *οἰκίης*. — 14. *τόπους ἄλλους*. Fab. 60. v. 1. *χύτρῃ*. Fab. 61. v. 5. *θήρην*. — 9. *συνηθείῃ*. Fab. 62. v. 2. *κριθιήσας*. Fab. 65. v. 8. *πλουσίῃ*. Fab. 66. v. 3. *λείην*. Fab. 67. v. 8. *θέλοντι σοὶ*. Fab. 68. v. 9. *χώρην*. Fab. 72. v. 16. *Ἀθηναίῃ*. — 19. *κίχλῃ*. Fab. 74. v. 8. *ξενίης*. Fab. 75. v. 21. *διεβλήθης*. Fab. 76. v. 10. *ἐφιππεύων*. (?) Fab. 81. v. 4. *ἀληθείης*. Fab. 83. v. 1. *ἡμέρην*. Fab. 84. v. 6. *οὔτ' ἐὰν*. Fab. 85. v.

1. ἔχθρη. Fab. 86. v. 7. ἑτέρη. Fab. 87. v. 4. Ἁπλοῖν εἶπε. Fab. 89. v. 2. βίῃ. — 3. ἔχθρης. Fab. 92. v. 3. μακρῆς. — 9. χρήζω. Fab. 93. v. 5. μωρή. Fab. 95. v. 18. ἄρκος. — 47. φωνήσασ'. (?) — 70. πάροιθε. — 81. γενναίη. — 82. μὴ δ'. — 84. μόνην. — 86. κυρίην. Fab. 97. v. 8. θύρῃ. Fab. 102. v. 4. δυναστείης. — 11. ἡμέρην. Fab. 103. v. 17. εἰ δ'. Fab. 104. v. 1. Λάθρῃ. — 4. ἀγορῆς. — 8. πονηρίης. Fab. 106. v. 16. μοίρην. (?) — 26. ἡμέρην. Fab. 107. v. 12. σωτηρίην. Prooem. v. 9. θύρης. — 10. σοφωτέρης. Fab. 108. v. 11. Ἀμαλθείης. — 21. θύρην. — 22. εἱς. »Constans est in hac forma librarius.« B. Conf. tamen Fab. 1, 11. 11, 5. 34, 6. Bait. — 30. μεστὰ. (Dübnero auctore.) Fab. 115. v. 12 χρείῃ. Fab. 119. v. 2. ἡμέρην. — 6. Ἑρμείῃ. — 10. εὐσεβείην. (?)

EX OFFICINA ZÜRCHERI ET FURRERI.

Кор 2016 332

Im demselben Verlage ist ferner erschienen:

Flavii Philostrati quae supersunt Philostrati junioris imagines Callistrati descriptiones ex libris manuscriptis emendavit et auxit, Scholia Graeca magnam partem inedita adjecit Commentarium et indices concinnavit Car. Lud. Kayser. Ph. D. Prof. publ. extraord. in academia Heidelbergensi 4 maj. br. 2 Partes 6 Thlr. 12 gr. od. 11 fl. 42 kr.

Inscriptiones Helveticæ, collectæ et explicatæ ab Ioanne Casp. Orellio. 4. 1 Thl. od. 1 fl. 48 kr.

Leake, W. M., Topographie von Athen. Nach der zweiten englischen, ganz umgearbeiteten Ausgabe übersetzt und mit Anmerkungen und Abhandlungen versehen von J. G. Baiter und H. Sauppe. 8. 8 Tafeln. 2 Thlr. 16 gr. od. 4 fl. 48 kr.

Platonis opera omnia, recognoverunt Io. Georgius Baiterus, Io. Caspar Orelli, A. G. Winkelmannus. Accedunt integra varietas lectionis Stephanianæ, Bekkerianæ, Stallbaumianæ, *Scholia emendatiora et auctiora*, *Timaei lexicon ad codicem Sangermanensem denuo recognitum, Glossæ Platonicæ ex lexicographis græcis excerptæ, Nominum index in Platonem et Scholia.* Partes duæ. 4. mai. 1839 – 41. broch. 10 Rthl. od. 18 fl.

– Editio in usum scholarum. Accedunt *Scholia* emendatiora et auctiora item *Dissertationes* et *Epistolæ* criticæ, 4 Partes sive 21 Volumina. 16. 1839 – 41. broch. Complet 6 Rthl. 12 gr. od. 12 fl. 30 kr.

Plato's Unterredungen über die Gesetze, aus dem Griechischen übersetzt und mit Anmerkungen begleitet von J. G. Schulthess. 2te Auflage, berichtigt durch S. Vögelin. 2 Bände. 8. 1842. 1 Rthlr. 18 gr. od. 3 fl.

Salusti Catilina et Iugurtha cum var. editionum Gerlachii et Kritzii. Orationes et epistolæ ex fide cod. Vatic., et Ciceronis Catilinaria, Livii librorum CXL epitome. Recognovit Io. Caspar Orellius. 12. 1840. 15 gr. od. 1 fl.

Legatoria
Tover
Roma

BIBLIOTECA